

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 140

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. május 29.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények		
VÉLEMÉNYEK		
Tanács		
2010/C 140/01	A Tanács véleménye Észtországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról	1
2010/C 140/02	A Tanács véleménye Franciaországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	6
2010/C 140/03	A Tanács véleménye Németországnak a 2009–2013-as közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	12
II Közlemények		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK		
Európai Bizottság		
2010/C 140/04	Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése – Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást ⁽¹⁾	18

HU

 Ár:
3 EUR

(1) EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 140/05	Állami támogatások engedélyezése az EUMSZ. 107. és 108. cikke értelmében – Olyan esetek, amelyek kapcsán a Bizottság nem emel kifogást ⁽¹⁾	20
2010/C 140/06	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer) ⁽¹⁾	21

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Tanács

2010/C 140/07	A Tanács következtetései (2010. május 25.) az európai uniós védjegyrendszer jövőbeli felülvizsgálatáról	22
---------------	---	----

Európai Bizottság

2010/C 140/08	Euro-átváltási árfolyamok	24
---------------	---------------------------------	----

V Hirdetmények

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2010/C 140/09	Állami támogatás – Spanyolország – C 10/10 (ex N 562/09) számú állami támogatás – Szerkezetátalakítási támogatás az A NOVO Comlink SL számára – Felhívás észrevételek benyújtására az EUMSZ. 108. cikkének (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾	25
2010/C 140/10	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Észtországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 140/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Észtországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.

(2) Az észt gazdaság jelenleg súlyos recesszióból emelkedik ki. Míg a recesszió komoly nyomást gyakorolt az államháztartásra, a nem fenntartható belföldi kereslet visszafordítása és az ingatlanpiac fellendülése a korábban jelentős belső és külső egyensúlyhiány gyors megszüntetését eredményezte. Figyelembe véve a visszaesést megelőzően fennálló jelentős makrogazdasági egyensúlyhiányt, a kormány arra irányuló széles körű és határozott fellépése, hogy visszafogja a gazdasági visszaesésnek az államháztartásra mért negatív hatását, az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban lévő, helyes válasz volt. Segített visszafogni a gazdasági, költségvetési és pénzügyi kockázatokat, és hozzájárult ahhoz, hogy az árak és a bérek kiigazítása révén helyreálljon a versenyképesség a gazdaságban. Az árfolyam-

stabilitást és a körültekintő pénzügyi ágazati szakpolitikákat – beleértve a határokon átnyúló együttműködés javítását – támogató, komoly pénzügyi tartalék fenntartása segített megakadályozni a kedvezőtlen folyamatok kialakulását. A magánszektor által felhalmozott magas adósság-szint, amelynek fokozatos csökkentése folyamatban van, azonban továbbra is terhet jelent a gazdaság élénkülése szempontjából, visszafogva a fogyasztást és a beruházásokat. A gazdaság termelékenységének fokozása a versenyképesség javítása és a hosszan tartó konvergencia felé történő elmozdulás érdekében, valamint a tartós munkanélküliség által okozott szakképzettmunkaerő-veszteség kockázatának visszaszorítása az ország előtt álló fő szakpolitikai kihívások közé tartozik. Általánosabban fogalmazva a gazdaság előtt álló kihívás a pozitív és fenntartható növekedésnek a jelentős belső és külső egyensúlyhiányba való visszaesés elkerülése mellett történő helyreállítása. Megtörtént az államháztartásnak az elkövetkező években várható alacsonyabb fejlődéshez mért nagyfokú kiigazítása, azonban középtávon további haladást kell elérni e téren.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartásra gyakorolt hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Ennek előfeltétele, hogy oly módon igazítsák ki a gazdaság növekedési összetételét, hogy abban az export hangsúlyosabb szerepet kapjon. Tekintettel különösen az észtországi munkanélküliségi ráta jelentős emelkedésére, fokozni kell az aktív munkaerő-piaci politikák végrehajtását, át kell alakítani az oktatási és képzési rendszereket a munkaerő-piaci igényekhez való jobb alkalmazkodás érdekében, valamint be kell fektetni az egész életen át tartó tanulásba.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) A program makrogazdasági forgatókönyve szerint a reál-GDP azt követően, hogy a becslések szerint 2009-ben 14,5 %-kal esik, 2010-ben egész évben nyomott lesz (-0,1 %), majd a programidőszak hátralévő részében 3,7 %-os átlagos növekedési rátára áll helyre.

A konjunkturális feltételek várhatóan fokozatos javulásnak indulnak 2010 folyamán. A belföldi kereslet 2010 során várhatóan továbbra is visszafogja a gazdaságélénkülést, és elsősorban a növekvő külső kereslet, valamint a készletezési ciklus változása járul hozzá a növekedéshez. A növekedés belföldi forrásai az előrejelzések szerint 2011-től erőre kapnak. A jelenleg rendelkezésre álló információk⁽¹⁾ fényében úgy tűnik, hogy a forgatókönyv megalapozott növekedési feltételezéseken alapul, míg jelentősek maradnak a gazdasági folyamatokhoz kapcsolódó bizonytalanságok. A program inflációs előrejelzése valószínűnek tűnik, a monetáris és az árfolyamra vonatkozó feltételezések pedig összhangban állnak a makrogazdasági forgatókönyv további részeivel. A belföldi árak és bérek nominális csökkenése már folyamatban van, és némi eltéréssel ugyan, de a program, valamint a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint is mindkettő további csökkenése várható 2010-ben. Az importnak a recesszió eredményeként bekövetkezett összeomlása miatt a korábbiakban magas külső hiány többletbe fordult, és az előrejelzés szerint középtávon magasabb szinten marad fenn, mint azt a Bizottság szolgálatainak őszi előrejelzése tervezi, tekintettel arra, hogy a belföldi kereslet alakulására vonatkozóan a program óvatos várakozásokat fogalmaz meg. A program előrejelzése szerint a munkanélküliség 2010-ben várhatóan tovább növekszik, és a foglalkoztatottsági arány a programidőszak során csökkenni fog.

- (5) Az észt hatóságok átfogó gazdasági és költségvetési stratégiája a rendezett államháztartásba vetett erős hitüket tükrözi. A program becslése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 2,6 %-a lesz, nagyon közel maradván a 2008-as szinthez (2,7 %). Mindez a gazdasági helyzet jelentős romlása mellett 2009-ben végrehajtott átfogó és széles körű költségvetési konszolidációt tükrözi. A végrehajtott konszolidáció a nominális bevétel szerény mértékű növekedéséhez vezetett, főleg a nem adójellegű bevételek gyarapodása és több adómérték emelése révén, annak ellenére, hogy a nominális GDP tekintélyes mértékben csökkent. Az állami fogyasztás jelentős mértékű visszafogásának eredményeként a kiadásokat is sikerült a 2008. évihez hasonló szinten tartani. Mindemellett az EU strukturális alapjaiból származó források megnövekedett felhasználása anticiklikus támogatást nyújtott a gazdaság számára.

A strukturális egyenlegnek, azaz a közösen megállapított módszertannak megfelelően az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított, ciklikusan kiigazított egyenlegnek a javulása a program szerint a GDP 3,5 %-át tette ki,

ami erősen restriktív költségvetési irányvonalat tükröz. Mindazonáltal a 2009-ben végrehajtott diszkrecionális intézkedések összessége még ennél is magasabb, a GDP 9 %-át meghaladó konszolidációs törekvést jelez. A különbség az alábbi három okra vezethető vissza: a konszolidációs stratégia nagymértékben támaszkodott az állami fogyasztás és a szociális juttatások tekintetében a korábban meghatározott kiadásnövekedés visszafordítására; az adóbevételekre gyakorolt negatív összetételhatás, amely különösen a magánfogyasztás és a bérek jelentős csökkenésének eredménye; bizonytalanságok a ciklikusan kiigazított egyenleg számításával kapcsolatban, tekintettel a visszaesés mértékére és jellegére. A program szerint az államháztartási hiány 2010-ben fokozatos csökkenésnek indul, és a programidőszak végére többletet ér el.

- (6) A program előrejelzése alapján az államháztartási hiány 2010-ben a GDP 2,2 %-a lesz. Az államháztartási egyenlegnek az előző évhez képest bekövetkezett javulása főleg a bevételi és a kiadási oldalon 2009 második felétől kezdődően végrehajtott konszolidációs intézkedések egész éves hatásának tulajdonítható. Emellett 2010-ben a jövedéki adó további emelését hajtották végre, ami az adóbevétel előre jelzett emelkedését eredményezte a nominális GDP mintegy 1,25 %-kal való szűkülése ellenére. A nominális kiadás várhatóan nagyjából a 2009-es szinten marad, a némileg növekvő állami beruházásokat az állami fogyasztás további csökkenése ellensúlyozza, és így a kiadási hiányad csekély mértékben emelkedik. Összességében a költségvetési helyzet javítására irányuló további intézkedések 2010-ben a GDP 0,7 %-át teszik ki, a 2009 második felében meghozott és a GDP 2,5 %-át kitevő konszolidációs döntések egész éves hatásán felül. Ennek ellenére a strukturális egyenleg változásával mért tervezett költségvetési irányvonal általánosságban semleges. A két megközelítés közötti eltérés részben azzal magyarázható, hogy a program növekvő mértékben támaszkodik az egyszeri és átmeneti intézkedésekre a még mindig gyenge konjunkturális feltételek mellett, és részben azoknak a fent említett bizonytalanságoknak tulajdonítható, amelyek a ciklikusan kiigazított egyenleg számításához kapcsolódnak.

- (7) A program középtávú költségvetési stratégiájának fő célja a programban strukturális egyenlegként meghatározott középtávú célkitűzésének elérése 2013-ra, azaz a programidőszak végére, amikor az államháztartási és az elsődleges egyenleg a tervek szerint többletbe fordul át. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Stabilitási és Növekedési Paktum célkitűzéseit. A program szerint a közösen megállapított módszertannak megfelelően számított strukturális egyenleg évente a GDP 0,5–1 %-ával javul a 2011–2013 közötti időszakban. A javulás az előrejelzés szerint főként abból ered majd, hogy a kiadás GDP-hez viszonyított aránya gyorsabban csökken, mint a bevétel GDP-hez viszonyított aránya, a program későbbi éveiben a legtöbb elsődleges kiadási kategóriában tapasztalható nominális csökkenés mellett, különösen a munkavállalók jövedelme és a szociális juttatások tekintetében. A program azonban nem tartalmaz részletes információt az említett konszolidációt támogató átfogó intézkedésekkel kapcsolatban. A program 2011-ben már kevésbé támaszkodik

⁽¹⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, valamint az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb adatokat veszi figyelembe.

az egyszeri intézkedésekre a költségvetési célok eléréséhez, és a későbbi évek során azok meg is szűnnek. E tendenciát tükrözve, valamint a 2007–2013-as pénzügyi keretben rendelkezésre álló finanszírozás kimerülése miatt a nem adójellegű bevételek aránya várhatóan a 2008-as szintre csökken a programidőszak végére.

- (8) A költségvetés eredménye rövid és középtávon a programban előre jelzetténél rosszabb is lehet. A fentieknek megfelelően a makrogazdasági környezethez számos bizonytalanság kapcsolódik, és ezek egyértelmű költségvetési kockázatokat hordoznak, bár nincs ok azt feltételezni, hogy ez utóbbi kockázatok tendenciózusan felfelé vagy lefelé irányulnának. 2010-ben további bizonytalanságokat eredményez az ingadozó tételekre való hagyatkozás. A GDP összesen 0,5 %-át kitevő nem pénzügyi eszközök tervezett eladása előfordulhat, hogy nem valósul meg teljes körűen, míg az állami tulajdonú vállalatoktól származó osztalékok és nyereséghányad levonása adminisztratív döntések függvénye, és így némi végrehajtási kockázatnak van kitéve. Emellett az, hogy az adóbevételek 2009-ben a várakozásokhoz képest kedvezőbben alakultak, részben annak tudható be, hogy a 2010. januári adóemelést megelőzően jelentős volt a jövedéki adóval érintett áruk készletezése, aminek 2010-ben ennek megfelelő negatív bevételi hatása lehet.

Míg a program a későbbi években kevésbé támaszkodik az egyszeri és átmeneti intézkedésekre, nincs elegendő információ az azokat felváltó strukturális intézkedésekre vonatkozóan, ami kockázatokat jelent a célokra nézve. Azonban ezeket részben csillapítják azok a múltbéli jó eredmények, amelyeket az észtt hatóságok a költségvetési célok betartása terén értek el.

- (9) A bruttó államadósság aránya 2009-ben a GDP 7,8 %-a, amely jóval a Szerződésben meghatározott referenciáérték alatt van. Az államháztartási hiány miatt az adóssághányad a programidőszak végére várhatóan a GDP 14,3 %-ára nő. Az államháztartás a programidőszak alatt várhatóan megtartja nettó eszközállományát.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősejével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési folyamat önmagában, változatlan politika mellett több mint elegendő ahhoz, hogy az adósságrátát 2020-ra stabilizálja.
- (11) A népesség idősejésének hosszú távú költségvetési hatása jelentősen az EU-átlag alatt van. A bruttó adósság jelenlegi szintje Észtországban igen alacsony, és a programidőszakra vonatkozó költségvetési tervekkel összhangban fenntartott rendezett államháztartás hozzájárulhat az államháztartás

fenntarthatóságát veszélyeztető, a Bizottság 2009-es fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ csekélynek értékelt kockázatok csökkentéséhez.

- (12) A költségvetési keret az államháztartás költségvetési helyzetének nominális egyenlegére vonatkozó szabályon alapul. Ez a szabály hosszú távon megalapozza a gazdaságpolitikát, és része van a költségvetési célok betartása terén elért múltbéli jó eredményekben, valamint a pénzeszközök akkumulációjában.

Az elmúlt években a ciklussal való jobb összehangolás révén fejlődött a szabály végrehajtása, elfogadva a strukturális egyenlegre vonatkozó megközelítés egyes jellemzőit, amelyek alapján a ciklus csúcán többletet céloznak meg és a recesszió során elfogadják a hiányt. A kiadásokra és/vagy a bevételekre vonatkozó különálló szabályok hiánya azonban hozzájárulhatott a ciklus fellendülése és csúcsa során a többletbevétel részleges elköltéséhez. Emellett a középtávú költségvetési keretnek vannak gyenge pontjai, amelyek csökkentik a program éves aktualizálásai közötti folytonosságot, és továbbra is fennáll az a helyzet, hogy az aktualizált konvergenciaprogramokat nem bocsátják vitára a parlament általi elfogadást megelőzően. A program tartalmaz olyan – már végrehajtás alatt álló – terveket, amelyek célja a költségvetési eljárás megerősítése a stratégiai és éves tervezés javítása révén, és ezáltal a fentiekben vázolt gyenge pontok egy részének rendezése.

- (13) Az adórendszert érintő, 2009–2010-ben végrehajtott változások tovább követik az adóterheknek a fogyasztás és a természeti erőforrások használata felé történő elmozdítására vonatkozó stratégiát, míg a munkaerő adóterheire való hagyatkozás ugyancsak nőtt. Emellett a program utal arra, hogy folyamatban van a meglévő adómentességek és kedvezményes adómértékek hatékonyságának elemzése, valamint említést tesz törekvésekről, amelyek célja nagyobb rugalmasságot biztosítani a költségvetési eljárásból a címzett bevételek számának csökkentése révén, megakadályozni az adókikerülést és tovább egyszerűsíteni és racionalizálni az adóigazgatást. Az említett intézkedések és a munkaerő adóterheinek a ciklikusan kevésbé érzékeny források terhére történő további csökkentése hozzájárulhat az államháztartás színvonalának emeléséhez, valamint a költségvetési kilátásokat érintő kockázatok enyhítéséhez.
- (14) Az ERM II-ben való zavartalan részvételt biztosító stratégia – amelyet az ERM II-be való belépéskor tett több szakpolitikai kötelezettségvállalás is megerősít – célja, hogy árfolyam-stabilitást biztosítson jelentős pénzügyi tartalékok, valamint a pénzügyi és költségvetési stabilitás fenntartása, továbbá a munkaerőpiac és a termékpiacok rugalmasságának megőrzése révén.

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

Noha Észtországot a válság olyan viszonylag erős pozícióban érte el, amelyben jelentősek voltak a költségvetési tartalékok, a bankszektor általánosságban egészséges, és az árak és bérek rugalmassága aránylag nagyfokú volt, a korábbi szakpolitikák nem tudták megakadályozni a jelentős makrogazdasági egyensúlyhiányok létrejöttét, amit a hitelállomány számottevő növekedése, a magas folyófizetésimérleg-hiány és a fenntarthatatlan ingatlanpiaci fellendülés is jelez. A válság közepette az államháztartás romlásának visszaszorítása érdekében az észtt hatóságok 2009-ben több kiterjedt konszolidációs csomagot fogadtak el. Az említett konszolidációnak pozitív hatása lesz 2009-en túl, míg elsősorban a közszféra béreinek csökkentése pozitívan hozzájárul a gazdaság egyensúlyhiányának felszámolásához. A bankszektor jól tőkésített maradt és elegendő likviditással rendelkezik. Előrehaladás történt a strukturális politikával kapcsolatban is. A nemrégiben elfogadott munkaügyi törvény fokozta a munkaerőpiac rugalmasságát, lehetővé téve azt, hogy a gazdaság, amelyet a korábbiakban a belföldi kereslet vezérelt, a fenntarthatóbb növekedéshez igazodjon. A szakpolitikai intézkedések a termékpiacok tekintetében a verseny erősítésére irányulnak. Erősödik a versenyképessége az exportképes szektornak, amely 2009 óta részesül a bérköltségek folyamatban lévő csökkentése, valamint a célzott állami programok, és ezen belül is az EU strukturális alapjaiból származó források hatékony felhasználása nyújtotta előnyökből. Az ország számára az jelenti a jövőbeli kihívást, hogy elkerülje a jelentős belső és külső egyensúlyhiányba való visszaesést azt követően, hogy a gazdaság élénkülése megszilárdul.

(15) Figyelembe véve a költségvetési célok említett kockázatait, a program költségvetési stratégiája nagyjából összhangban van a Paktum követelményeivel. A középtávú célkitűzésnek a programidőszak végére tervezett teljesítése – a gazdaság nemrégiben tapasztalt súlyos visszaesése mellett – a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeinek megfelelő és kellően ambiciózus cél egy példája, amely összhangban van az ERM II-ben való zavartalan részvétellel. Rövid távon azonban fennmarad némi kockázat a makrogazdasági környezethez kapcsolódó bizonytalanságok és az ingadozó tételekre való hagyatkozás miatt. Az is elképzelhető, hogy a középtávú célkitűzést nem sikerül a program szerint teljesíteni, amennyiben a célzott konszolidációt középtávon nem támasztják alá további intézkedésekkel.

(16) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy Észtország a gazdasági helyzet jelentős romlása mellett 2009-ben az államháztartás határozott konszolidációját hajtotta végre, hozzájárulva a gazdaság folyamatban lévő kiigazításához és támogatva az ERM II-ben való zavartalan részvételt, valamint törekedve a túlzott hiány elkerülésére. A gazdaság jelenleg súlyos recesszióból emelkedik ki, míg az előrejelzések alapján az átlagnövekedés középtávon jóval az előző ciklus fellendülési és csúcsidejében tapasztalható mérték alatt marad. A 2009-ben végrehajtott konszolidáció az államháztartást már jelentős mértékben a középtávon várható alacsonyabb növekedéshez igazította. A kiadások szigorúbb ellenőrzése és a középtávú költségvetési keret javítása azonban további feladatot jelent. A program 2010-től az államháztartási hiány fokozatos csökkenését célozza meg, a középtávú célkitűzésnek megfelelően többlet elérésével a programidőszak végére, bár ezek a költségvetési eredmények rövid és középtávon lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve.

A fenti értékelésre, valamint a fenntartható konvergencia és az ERM II-ben való zavartalan részvétel biztosításának szükségessége tekintettel Észtországot felkérjük arra, hogy:

- i. biztosítsa, hogy az államháztartási hiány a GDP 3 %-a alatt maradjon, és hozza meg a középtávú célkitűzéshez tervezett visszatérést alátámasztó intézkedéseket középtávon;
- ii. erősítse meg a középtávú költségvetési keretet, főként a kiadások tervezésének javítása révén, és erősítse tovább a stratégiai célok nyomkövetési rendszerét és az azokra vonatkozó jelentésétét.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. január	- 3,6	- 14,5	- 0,1	3,3	3,7	4,0
	BIZ 2009. november	- 3,6	- 13,7	- 0,1	4,2	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	- 2,2	- 3,5	2,6	4,8	5,0	n.a.

⁽¹⁾ Mindenekelőtt hiányoznak a nominális effektív árfolyamra vonatkozó feltételezések.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
HICP infláció (%)	KP 2010. január	10,6	0,2	0,4	1,9	2,3	2,7
	BIZ 2009. november	10,6	0,2	0,5	2,1	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	10,6	4,2	2,8	3,0	3,2	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. január	6,2	-8,8	-8,4	-5,7	-3,1	-0,5
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	4,7	-9,4	-9,1	-5,4	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	0,9	-5,7	-5,9	-3,9	-1,7	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	KP 2010. január	-8,4	6,9	8,5	6,3	2,9	-1,0
	BIZ 2009. november	-8,2	6,3	3,7	2,4	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	-10,5	-5,1	-5,0	-4,7	-4,7	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. január	37,1	45,0	45,7	44,0	41,5	39,2
	BIZ 2009. november	37,1	41,9	43,5	42,4	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	36,2	38,9	37,8	36,5	35,2	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. január	39,9	47,6	47,9	46,0	42,5	39,0
	BIZ 2009. november	39,9	44,8	46,7	45,4	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	38,2	40,6	38,8	36,4	35,0	n.a.
Államháztartási egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. január	-2,8	-2,6	-2,2	-2,0	-1,0	0,2
	BIZ 2009. november	-2,7	-3,0	-3,2	-3,0	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	-1,9	-1,7	-1,0	0,1	0,2	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. január	-2,5	-2,3	-2,0	-1,7	-0,6	0,7
	BIZ 2009. november	-2,5	-2,6	-2,6	-2,3	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	-1,8	-1,5	-0,8	0,3	0,4	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. január	-4,7	0,1	0,4	-0,3	-0,1	0,4
	BIZ 2009. november	-4,2	-0,1	-0,4	-1,3	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	-2,2	0,0	0,8	1,3	0,7	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽⁴⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. január	-4,7	-1,1	-1,5	-0,9	-0,1	0,4
	BIZ 2009. november	-4,4	-2,5	-2,4	-1,9	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	-2,4	-0,1	0,4	1,2	0,7	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. január	4,6	7,8	10,1	13,0	14,2	14,3
	BIZ 2009. november	4,6	7,4	10,9	13,2	n.a.	n.a.
	KP 2008. december	3,7	3,7	3,5	3,0	2,8	n.a.

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, a Bizottság szolgálatának a programban szereplő információk alapján végzett újraszámítása szerint.

⁽²⁾ A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 2,3 %-os, -0,2 %-os, -0,4 %-os és 0,2 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Konvergenciaprogram: az ESA95 szerinti meghatározás; a Bizottság szolgálati: a túlzott hiány esetén követendő eljárás szerinti meghatározás.

⁽⁴⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. A legfrissebb program alapján az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések értéke 2009-ben a GDP 1,2 %-a, 2010-ben a GDP 1,9 %-a és 2011-ben a GDP 0,6 %-a, összességében hiánycsökkenő; a Bizottság szolgálatának 2009. őszi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,2 %-a, 2009-ben a GDP 2,4 %-a, 2010-ben a GDP 2,0 %-a és 2011-ben a GDP 0,6 %-a, összességében hiánycsökkenő.

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatának 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatának számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Franciaországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 140/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Franciaország 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) Franciaországban a gazdasági tevékenység 2008-ban vesztett lendületéből, és az utolsó negyedévben, valamint 2009 első negyedévében jelentősen visszaesett. A Franciaországban és a szomszédos országokban végrehajtott ösztönző intézkedéseknek köszönhetően a gazdasági tevékenység 2009 második negyedétől ismét fellendült. Az államháztartás helyzete a gazdaságpolitikát érintő komoly kihívások egyike. Különösen, mivel a Franciaországban fennálló hiány 2002 óta vagy túllépte a GDP 3 %-át kitevő küszöböt vagy közel volt hozzá, ami főleg az elégtelen konszolidációs törekvéseket tükrözi. Ezzel összefüggésben Franciaország tekintetében 2002 és 2007 között túlzott hiány esetén követendő eljárás folyt, és a Bizottság 2008 májusában szakpolitikai tanácsot adott ki az ország számára. A GDP 3 %-át kitevő küszöböt túllépő 2008. évi hiány értesítését követően 2009 februárjában új túlzotthiány-eljárás indult, amely a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetését irányozza elő. További kihívást jelent még az elégtelen külső versenyképességhez vezető, kínálati oldali problémák megoldása, valamint a munkaerő-hasznosítás növelése.
- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Franciaországnak mindenekelőtt a munkaerőpiac és a versenyre vonatkozó szabályozási keret területén kell reformokat végrehajtania.
- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP a 2009-es 2,2 %-os zsugorodást követően 2010-ben 1,4 %-kal fog növekedni, majd a programidőszak további részében átlagosan 2,5 %-ra erősödik. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽²⁾ alapján úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv – nagy vonalakban a Bizottság szolgálatainak előrejelzésével összhangban – kissé optimista növekedési feltételezésekre épül a 2010-es év vonatkozásában, és a program előrejelzése szerinti növekedés összetételében nagyobb szerepet játszanak az adók, mint a Bizottság szolgálatainak előrejelzésében. A növekedési feltételezések 2011-től határozottan optimisták, és 2011-től 2013-ig átlagosan 0,75 százalékponttal a növekedési potenciál felett lesznek (a Bizottság szolgálatai által a programban található információk alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámítva). Ez gyorsan bezáródó kibocsátási rést jelent. A növekedési ráták főként a belföldi keresleten – és különösen a háztartások fogyasztásán – alapulnak a teljes programidőszakban. A program inflációs előrejelzése úgy tűnik, összhangban van a Bizottság szolgálatainak előrejelzéseivel, ahogy a foglalkoztatás növekedésére vonatkozó előrejelzése is, amely a javulást megelőzően 2010-ben negatív marad, tükrözve a rendszerint tapasztalható aktívítási lemaradást.
- (5) A program előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 7,9 %-a lesz. A 2008-ban a GDP 3,4 %-át kitevő hiányhoz képest bekövetkező jelentős romlás nagymértékben a válságnak az államháztartásra mért hatását tükrözi (különösen a társaságiadó-bevételek és a héra tekintetében), de azt a GDP 1,1 %-át kitevő, a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott ösztönző intézkedések is előidéztek. A program alapján a költségvetési politika 2010-ben várhatóan semleges lesz, majd a későbbi években restriktívvé válik a túlzott hiánynak a feltételezett növekedési forgatókönyv szerinti, 2013-ig történő megszüntetése érdekében. Ez a konszolidáció összhangban van a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés főként a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és 2010. februári időközi előrejelzését, valamint az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb adatokat veszi figyelembe.

(6) A 2010. februári stabilitási program előrejelzései szerint az államháztartási hiány 2010-ben a GDP 0,3 %-ával tovább romlik, és 2010-ben eléri a GDP 8,2 %-át. Franciaország 2010-ben végrehajtotta a kormány 2010. évi költségvetési törvényre vonatkozó javaslatában előirányzott hiánycsökkentő intézkedéseket – jórészt az államháztartás további romlásának elkerülése mellett –, kivéve egy államkölcsönre („befektetés a jövőbe”) vonatkozó határozatot, amelynek negatív költségvetési hatása a GDP mintegy 0,1 %-a lesz 2010-ben (és azt követően), ami úgy tűnik, hogy nagyjából összhangban van a EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése értelmében Franciaországnak címzett legújabb ajánlásokkal. A 2010-re vonatkozó előrejelzés szerint a hiány a 2010. évi költségvetési tervezetben szereplőnél a GDP 0,3 %-ával jobb lesz, ami a 2009-re feltételezett hiány kedvezőbb alakulásával (a GDP 0,2 %-a) és a növekedési előrejelzések módosításával (a GDP 0,3 %-a) magyarázható, részben ellensúlyozva a környezetvédelmi adónak a francia alkotmánybíróság általi felfüggesztése, valamint az említett államkölcsönből eredő intézkedések bevezetése által, amelyek együttesen a GDP mintegy 0,2 %-át kitevő mértékkel rontanák a hiányt. Az utóbbi elemek a diszkrecionális intézkedések egyenlegét a tanácsi ajánlás idején a GDP +0,25 %-át kitevő mértékről nagyjából semlegesre változtatták a programban. Az európai gazdaságélénkítési terv szerinti, a GDP 1,1 %-át kitevő ösztönző intézkedések részlegesen kifizetettek és 2010-ben a GDP 0,4 %-ára csökkentek, illetve vannak további, a GDP 0,1 %-át kitevő konszolidációs intézkedések (főként a társadalombiztosítási költségvetésben foglalt adók emelése), amelyekkel együtt az összes konszolidációs intézkedés összege a GDP 0,8 %-a. Ezeket az intézkedéseket azonban ellensúlyozzák a 2010-re vonatkozó eredeti költségvetésben foglalt, a GDP 0,7 %-át kitevő, főként rövid távú költségekkel járó, új hiánynövelő intézkedések, nevezetesen a helyi iparűzési adó reformja (a GDP mintegy 0,6 %-a), a vendéglátóiparban történt héacsökkentés (a GDP 0,1 %-a), valamint az államkölcsönhöz kapcsolódó, már említett intézkedések (a GDP 0,1 %-a). A Bizottság szolgálatai által a program alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően számított strukturális hiány, azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított hiány 2010-ben 0,25 százalékponttal romlik és eléri a GDP 6,75 %-át. Ha figyelembe vesszük a GDP 0,4 %-át kitevő, a helyi iparűzési adó reformjához kapcsolódóan a társaságok számára nyújtott feltételezett kifizetések (egy egyszeri, azonban a program által nem ekként megítélt intézkedés) átmeneti hatását, akkor a strukturális hiány 2010-ben 0,1 százalékponttal valamelyest, a GDP 6½ %-ára javul.

(7) A program költségvetési stratégiájának fő célja, hogy az államháztartási egyenleg 2013-ig – a 2009. december 2-i tanácsi ajánlásában kijelölt határidőig – a GDP 3 %-ában kifejezett referenciaértékre hozza. A program előrejelzése szerint a nominális költségvetési hiány 2011-ben a GDP 6 %-ára csökken, majd 2012-ben tovább csökken 4,6 %-ra, és végül 2013-ban elérheti a 3 %-ot. Az elsődleges egyenleg várhatóan némileg hasonlóan alakul majd, és a 2010-ben a GDP – 5,5 %-át kitevő mértékről a programidőszak végére eléri a GDP – 0,1 %-át. A közösen megállapított módszertan alapján számított strukturális

hiány 2010 után tovább javul, és 2011-ben eléri a GDP mintegy 5 %-át, és 2012-ben 4 %, míg 2013-ban 2,75 % lesz. A 2010 és 2013 közötti időszakban az átlagos éves költségvetési kiigazítás a GDP 0,9 %-át éri el, ami kismértékben elmarad a Tanács által javasolt, évente a GDP 1 %-a fölötti átlagos kiigazítástól. A programban vázolt konszolidációs stratégia olyan intézkedésekre támaszkodik, amelyek célja a kiadásnövekedés visszaszorítása az államháztartás minden szintjén, az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban álló intézkedések 2011-ben való teljes kifizetése mellett. A francia hatóságok a fennálló adómentességek költségvetési hatásának további, 2011-től kezdődően évente a GDP mintegy 0,1 %-ával való csökkentését tervezik. A konszolidációs stratégiát alátámasztó intézkedéseket még nem határozták meg, de erre az elkövetkező hónapokban várhatóan sor kerül. A program szerint a középtávú célkitűzés a strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetés. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. Az aktualizált stabilitási program nem irányozza elő a középtávú költségvetési célkitűzés teljesítését a programidőszakon belül.

(8) Míg a hiánycél 2010-ben elég megalapozottnak tűnik, és a jobb teljesítmény sem kizárt abban az esetben, ha végül sor kerül a környezetvédelmi adó módosított formában történő végrehajtására, a költségvetési helyzet lehet, hogy a programban 2011-től előre jelzettnél rosszabbul alakul. Főként a 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozó makrogazdasági forgatókönyv kifejezetten optimista. Elsősorban a hiány-előrejelzések mutatnak nagyfokú érzékenységet a növekedéssel szemben: a programban szereplő érzékenységi elemzés szerint, amennyiben a GDP növekedése 0,25 százalékponttal alacsonyabb lenne ebben az időszakban, az államháztartási hiány 2013-ban mindössze a GDP 4 %-ára esne vissza.

Következésképpen a GDP 0,75 %-át kitevő kumulatív visszaesés a GDP 1 %-át kitevő hiánynövekedést jelentene 2013-ban. Emellett a hiánycélokat kedvezőtlenül érinthetik a kiadások lehetséges túllépései, hiszen az állami kiadások tendenciáinak az államháztartás valamennyi szintjén történő korrekcióját nem támasztják alá kellően meghatározott intézkedések a múltbeli tendenciákhoz képest. A bevétel alakulására vonatkozó igen optimista előrejelzés a válság túlereagálását követő normalizálódás jelenségéről szóló feltételezésen alapul, mivel az adónak a GDP szerinti rugalmassága várhatóan átlagosan 1,2 lesz 2011-től 2013-ig. Hasonlóképpen nincsen még meghatározva az adómentességek 2011-től a GDP mintegy 0,1 %-ával való éves csökkentése. Összességében a múltbeli fejleményekből kiindulva nem zárható ki a túlköltekezés veszélye. A programban megadott információkon alapuló értékelés arra enged következtetni, hogy jelentős a kockázata annak, hogy a 2011 és 2013 közötti időszakban a hiány magasabb lesz a programban tervezettnél.

- (9) A bruttó államadósság aránya 2009-ben a Szerződésben meghatározott referenciaérték fölött volt, és a program szerint 2012-ig növekvő tendenciát követ majd. A bruttó államadósság várhatóan a GDP 77,4 %-a lesz 2009-ben, a 2008-as 67,4 %-ot követően. A hiány növekedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett jelentős – főként a bankszektorban és a gépjárműiparban megvalósuló pénzügyi műveleteket tükröző – SFA-tételek is hozzájárultak az adóssághányad emelkedéséhez. A programidőszakban további 9,2 százalékpontos növekedés várható, elérve a GDP mintegy 87 %-os szintjét, amelynek oka elsősorban a folyamatosan fennálló tetemes államháztartási hiány. A költségvetési célokra ható jelentős kockázatok alapján az adóssághányad alakulása a programban előre jelzettnél valószínűleg kevésbé kedvező, különösen 2011 után.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő az adósságráta 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen az EU-átlag alatt van, és a már elfogadott nyugdíjreformnak köszönhetően a nyugdíjkiadások kisebb mértékben nőttek. A program előrejelzése szerint a 2009-es költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Az elsődleges többletek középtávon történő biztosítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009-es fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ közepesnek értékelt kockázatok csökkentéséhez.
- (12) Nemrégiben reformokat vezettek be a teljes költségvetési keret további javítása érdekében. A parlament 2009. február 9-én elfogadta az első, többéves államháztartási tervezésre vonatkozó törvényt, amely kiadási célokat tűz ki az államháztartás valamennyi ágazata tekintetében. A törvény emellett egyértelműen lefektette a költségvetési semlegesség elvét az új adómentességek létrehozása tekintetében, amelyek összesített költségét teljes mértékben ellensúlyozni kell. Ez az elv kötelező erejű, és a többéves alapon történő értékelés szerint 2009-ben szinte sor került teljesítésére. Franciaországban az éves költségvetési keret az államháztartási alszintekre meghatározott kiadási normákból áll. A központi kormányzat szintjén állapítják meg az egyik első szabályt, amely „a kiadás zéró növekedésének szabálya”. Annak ellenére, hogy a múltban a

szabályalkalmazási körének módosulása talán elősegítette annak betartását, nemrégiben kiszélesítették azt a központi állami kiadások megfelelőbb ellenőrzése érdekében, és ezt azóta tiszteletben tartják.

Az egészségbiztosítási kiadásokra vonatkozó, 1997-ben bevezetett országos célkitűzés (*Objectif National des Dépenses d'Assurance Maladie*) segítette az egészségügyi kiadások ellenőrzését még akkor is, ha gyakran nem teljesültek a kiadási célkitűzések. Végezetül az önkormányzatok kiadásainak korlátozását két szabály biztosítja: egyfelől egy jogi alapon nyugvó „arany szabály”, amely segít kivédeni azt, hogy az önkormányzatok operatív kiadások finanszírozása révén növeljék az adósságállományt, másfelől egy olyan szabály, amely előírja, hogy a központi kormányzat által átadott források növekedése nem haladhatja meg az inflációs rátát. Azonban a stabilitási programban meghatározott célkitűzéseket ritkán sikerült elérni. A kormány céljai között szerepel a költségvetési keret további reformja. 2010. január 28-án az államháztartásra vonatkozó konferenciát tartottak a francia államháztartás romlásának megállítása és a költségvetési konszolidáció végrehajtási módjának meghatározása céljából. Számos munkacsoport alakult azon új reformok megfogalmazása érdekében, amelyek nyilvánosságra hozatala áprilisban várható, és elsősorban az egészségügyi kiadások növekedésének további visszafogására és a helyi szintű kiadások jobb ellenőrzésére irányulnak. Munkacsoport alakult a kiegyensúlyozott költségvetési szabályok témájában is. A program azt is előre vetíti, hogy áprilisban a központi kormányzati kiadások csökkentésére irányuló új intézkedések bejelentése várható. A programban foglalt konszolidációs stratégia is a költségvetési keret tökéletesítésén alapul, amely az említett munkacsoportok javaslatait követve valósulna meg.

- (13) A 2008-as 52,7 %-kal az euroövezetben Franciaországban a legmagasabbak a GDP-arányos kiadások. Az állami kiadásoknak az elmúlt évtizedekben tapasztalt emelkedése hozzájárult a magas hiány- és adósság szintek kialakulásához, amelyek hatással voltak a francia államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára. A francia hatóságok 2007-ben elindították az állami politikák általános felülvizsgálatát (*Revue Générale des Politiques Publiques*) azzal a céllal, hogy feltérképezzék az államháztartási kiadások hatékonyabbá tételének lehetséges módjait. Ez idáig több mint 300 intézkedés meghatározására került sor, amelyek célja a GDP 0,3 %-át kitevő megtakarítás elérése, ami igen szerénynek mondható a GDP 50 %-át meghaladó állami kiadások teljes összegéhez viszonyítva. Az intézkedések mintegy háromnegyede megvalósult, és ezáltal lehetőség nyílt többek között arra, hogy a központi kormányzati alágazatban csak minden második nyugdíjba vonuló helyére vegyenek fel új köztisztviselőt. A kormány a 2010. évi költségvetési törvényben bejelentette, hogy az állami politikák általános felülvizsgálatát további központi szervekre is kiterjeszti, és az ősz folyamán további reformok bejelentése várható. Végezetül a program a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban – ahogy az a korábbiakban is szerepel – 2010-re tervezett reformokról tesz említést. Ez ideig nem jelentettek be intézkedéseket.

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

(14) Összességében elmondható, hogy a programban szereplő költségvetési stratégia 2010-ben nagyjából megfelel a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. Figyelembe véve a kockázatokat azonban úgy tűnik, hogy a költségvetési stratégia 2011-től kezdődően nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. A program szerint az átlagos éves költségvetési kiigazítás – az (újraszámított) strukturális egyenleg alakulása alapján – a GDP 0,9 %-át éri el. Ez valamelyest kevesebb mint amit a Tanács a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában előírt („a GDP 1 %-a fölötti”), és emellett ki van téve a már említett kockázatoknak. A program ugyanakkor azt vetíti előre, hogy a nominális költségvetési hiány végül eléri a GDP 3 %-át, amely főként a program későbbi évekre vonatkozó, kifejezetten kedvező makrogazdasági forgatókönyvének és a költségvetési bevétel GDP-hez viszonyított rugalmasságára vonatkozó meglehetősen optimista feltételezéseknek tudható be. Összességében, ha figyelembe vesszük a jelenlegi politikák kockázatait, akkor előfordulhat, hogy a hiány a 2011 és 2013 közötti időszakban magasabb lesz a programban tervezettnél, és elképzelhető, hogy jelentős erőfeszítésekre lesz szükség a túlzott hiánynak a Tanács által javasolt határidőig, azaz 2013-ig történő megszüntetéséhez. A program szerint a felfüggesztett környezetvédelmi adó módosított változatából eredő bevétel már 2010-től kezdődően segítheti a valamelyest jobb költségvetési célok teljesítését. Végezetül előfordulhat, hogy a költségvetési stratégia sem lesz elegendő az adósságszint újbóli csökkenő pályára állításához.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program minden előírt adatot megad, és a nem kötelező adatok legtöbbször is tartalmazza⁽¹⁾. A 104. (126.) cikk (7) bekezdése szerinti, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló, 2009. december 2-i ajánlásában a Tanács arra is felkérte Franciaországot, hogy stabilitási programjának aktualizált változataiban külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket. Franciaország eleget tett ennek az ajánlásnak.

Általános következtetésként megállapítható, hogy az államháztartás 2009-ben bekövetkezett, a gazdasági visszaesés és az európai gazdaságélénkítési terv keretében hozott intézkedések által kiváltott jelentős romlást követően az államháztartási hiány 2010-ben a tervek szerint tovább növekszik a GDP 8,2 %-ára. A konszolidációs intézkedéseket és az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban lévő intézkedések részleges kifuttatását főként rövid távú költségekkel járó további hiánynövelő intézkedések ellensúlyozzák, beleértve az államkölcsönből eredő állami beruházásokat. A költségvetési egyenleg ezt követően várhatóan javul. Az adóssághányad is várhatóan jelentősen növekedni fog a program ideje alatt. A programban bemutatott korrekciós pálya a GDP 3 %-át kitevő hiányhoz vezet 2013-ban biztonsági tartalék nélkül, és a 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozóan kifejezetten optimista makrogazdasági forgatókönyvön alapul, olyan átlagos éves strukturális

kiigazítással számolva, amely a Tanács által javasolt, a GDP 1 %-a fölötti kiigazítás alatt marad. A korrekciós pálya többnyire a kiadási oldalon irányoz elő a konszolidációs stratégiát alátámasztó intézkedéseket, bár azok nincsenek részletezve a programban, és meghatározásukra a következő hónapokban kerül sor. A költségvetési előrejelzések ezáltal számottevő, lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve, és a költségvetési konszolidációt ennek megfelelően esetleg erősíteni szükséges a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében. Magas elsődleges többletek biztosítása középtávon hozzájárulhat az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez. A programban foglaltak szerint 2010-ben a nyugdíjrendszer reformjának bejelentése várható.

A fenti értékelés alapján, valamint az EUMSZ. 126. cikke szerinti, 2009. december 2-i ajánlás fényében Franciaország felkérést kap arra, hogy:

- i. a makrogazdasági és költségvetési kilátások váratlan javulásából és az összes kitűzött adóintézkedés végrehajtásából eredő váratlan bevételeket a programidőszak során a hiánycsökkentés felgyorsítására és a bruttó államadósság arányának a GDP 60 %-ában kifejezett referenciaérték felé történő csökkentésére használja fel;
- ii. álljon készen további konszolidációs intézkedések meghozatalára arra az esetre, ha valóra válnának az abból eredő kockázatok, hogy a program makrogazdasági forgatókönyve optimistább, mint a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlást alátámasztó forgatókönyv; valamint határozza meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 2010 és 2013 közötti időszakban átlagosan évente a GDP 1 %-a fölötti költségvetési kiigazítást biztosítson és 2013-ig megszüntesse a túlzott hiányt;
- iii. gondoskodjon a költségvetési keret megerősítéséről, különösen a kiadási oldalon, továbbá az államháztartás valamennyi szintjén hatékonyan támogassa a felvázolt középtávú költségvetési tervek megvalósítását a francia kormány terveinek megfelelően.

Franciaország továbbá felkérést kap, hogy legkésőbb a soron következő aktualizált stabilitási program túlzotthiány-eljárással foglalkozó fejezetében szolgáljon további információkkal a program későbbi éveiben tervezett konszolidációt alátámasztó általános intézkedésekről.

⁽¹⁾ A program nem szolgáltat adatot a rövid és hosszú távú kamatlábakra vonatkozó feltételezésekről.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. február	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	BIZ 2009. november	0,4	- 2,2	1,2	1,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2010. február	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	BIZ 2009. november	3,2	0,1	1,1	1,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. február	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	BIZ 2009. november	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. február	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	BIZ 2009. november	49,3	47,0	46,8	47,1	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. február	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	BIZ 2009. november	52,7	55,2	55,1	54,8	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	BIZ 2009. november	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	BIZ 2009. november	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	BIZ 2009. november	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	BIZ 2009. november	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. február	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	BIZ 2009. november	67,4	76,1	82,5	87,6	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, a Bizottság szolgálatainak a programban szereplő információk alapján végzett újraszámítása szerint.
- (²) A 2008 és 2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,5 %-os, 1,2 %-os, 1,2 %-os és 1,4 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legfrissebb program alapján az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések értéke 0 a teljes időszakon át (2008–2013); a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,1 %-a hiánycsökkenő és 2010-ben a GDP 0,4 %-a hiánynövelő.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Németországnak a 2009–2013-as közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 140/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Németország 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.

(2) A 2008 és 2009 fordulóján bekövetkezett, az export visszaesése okozta erős zsugorodás után a reál-GDP 2009 közepén az expanszív gazdaságpolitikának és a külső kereslet felélénkülésének köszönhetően ugrásszerűen feljavult. A lendület azonban 2009 végére alábbhagyott, ami felhívta a figyelmet a jelenlegi gazdasági élénkülés sérülékenységre. A munkaerőpiac eddig ugyan rugalmas maradt, élve a részben állami finanszírozású csökkentett munkaidős rendszer lehetőségével, a bankszektor viszont tekintélyes veszteségeket és veszteségleírásokat szenvedett a strukturált eszközökbe való befektetések miatt.

Az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott méretes költségvetési ösztönzés (2009-ben és 2010-ben), valamint a válsághoz kötődő bevételkiesések és

kiadásnövekedések hatására az államháztartás a 2008. évi kiegyensúlyozott pozíció után 2009-ben a GDP 3 %-át meghaladó hiányt mutatott fel. A túlzott hiány miatt a Tanács 2009. december 2-án eljárást indított Németországgal szemben, és 2013-at tűzte ki a túlzott hiány megszüntetésének határidejeként. Középtávon a gazdaság élénkítését elősegítheti a múltban lezajlott strukturális reform – amely főként a munkaerőpiacot érintette –, a vállalkozások és a háztartások mérlegének rendezett helyzete és a gazdaság erős versenyképessége, de a fő kihívás a potenciális növekedés fokozása lesz, elsősorban a belső növekedési források erősítésével. A gazdasági fellendülés alapját a szükséges költségvetési konszolidáció és a bank-szektorbeli stabilizáció ötvözése, a pénzügyi szektoron kívüli szereplők finanszírozáshoz jutásának biztosítása és a munkaerőpiac alkalmazkodóképességének további növe-
lése képezi.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Ennek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Németország esetében különösen fontos, hogy reformokat hajtsanak végre a szolgáltatások versenyre, a munkaerő-piaci integráció, valamint az oktatás és a képzés területén.

(4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv szerint a 2009. évi 5 %-os visszaesés után 2010-ben 1,4 %-kal helyre fog állni a reál-GDP növekedése, amely a programidőszak további részében átlagosan 2 %-ot tesz majd ki. A jelenleg rendelkezésre álló információk fényében ⁽²⁾ ez a forgatókönyv kissé optimista növekedési feltételezéseken nyugszik. A reál-GDP 2010. és 2011. évi növekedésére vonatkozó előrejelzések némileg optimistábbak a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzésénél. A program emellett a foglalkoztatásra, a munkanélküliségre és a bérnövekedésre vonatkozó optimistább előrejelzések alapján azt várja, hogy 2011-ben a magánfogyasztás is erőteljesebben fog nőni. A program inflációra vonatkozó előrejelzései 2011 vonatkozásában kissé magasnak, a programidőszak további részét tekintve viszont realiztikusnak tűnnek.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és más, azóta elérhetővé vált információkat is figyelembe vesz, például a Bizottság szolgálatainak 2010. februári időközi előrejelzését.

(5) A program becslése szerint az államháztartás 2009. évi hiánya a GDP 3,2 %-a lesz. A 2008. évi kiegyensúlyozott költségvetési pozíciót követő jelentős romlás nagy részben az automatikus stabilizátorok eredménye, de szerepet játszott benne a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 1,75 %-át kitevő ösztönző csomag is. A hiány bővülése főként a kiadási oldalon valósult meg, ami a szociális juttatások növekedésével, az állami beruházások felfutásával és a csökkentett munkaidőhöz kötődő támogatásokkal magyarázható. A program szerint a költségvetési politika 2010-ben még az ösztönzésre összpontosít, majd a programidőszak későbbi éveiben restriktív válik. Németország meglehetősen kedvező költségvetési és gazdasági helyzetére tekintettel a 2010. évben is folytatódó költségvetési expanzió helyénvalónak tekinthető és megfelel az európai gazdaságélénkítési tervnek. A Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban, továbbá a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése és a fenntartható államháztartási pozícióhoz való visszatérés érdekében a 2009. és 2010. évi expanzív költségvetési irányvonalat 2011-től jelentős költségvetési megszorítások követik.

(6) A program szerint a GDP-hez viszonyított nominális államháztartási hiány a 2009. évi 3,2 %-ról 2010-ben 5,5 %-ra nő, ami összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A hiány 2010. évi további bővülése főként a költségvetési ösztönző intézkedésekre és az automatikus stabilizátorok hatására vezethető vissza. Az államháztartás bevételei az előrejelzés szerint a GDP mintegy 2 %-át kitevő mértékben csökkenni majd, aminek oka a háztartások tehermentesítése (például az egészségbiztosítási és a hosszú távú ápolás-gondozási járulékok adóból való levonhatósága, az egészségbiztosítási járulékok csökkentése, a gyermekek után járó támogatások növelése és az adómentesség összehatásának emelése) és a gyengébb belső kereslet. Az államháztartási kiadások előre jelzett, a GDP mintegy 0,5 %-ának megfelelő növekedése főként a munkaerő-piaci helyzet romlásából és a költségvetési ösztönzés részeként indított állami infrastruktúra-beruházások folytatásából ered (a Bizottság szolgálatainak becslése alapján ez a GDP mintegy 0,25 %-ának felel meg). A költségvetési politika irányja 2010-ben is erősen expanzív marad, amit az is jelez, hogy a GDP 2,5 %-ának megfelelő mértékben romlik majd a strukturális egyenleg (azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg, amelyet a Bizottság szolgálatai a programból származó információk alapján a közös módszertan alapján újraszámítottak). A strukturális hiány jelentős növekedése főleg a 2010-ben bevezetett új ösztönző intézkedésekkel és egyes 2009-ben elfogadott ösztönző intézkedésekkel (például a csökkenő egészségbiztosítási járulékok vagy az újabb infrastruktúra-beruházások) késleltetett hatásával magyarázható. A közös módszertan szerint (felülről) számított strukturális hiány változása – a GDP 2,5 %-ának megfelelő romlás – eltér attól a változástól, amelyet a Bizottság szolgálatai a 2010. évben végrehajtott diszkrecionális intézkedések alapján (alulról) becsültek (körülbelül a GDP 1,75 %-ának megfelelő romlás). Az eltérés az adóbevételekre gyakorolt kedvezőtlen összetétel-hatásokkal magyarázható, amelyek főként a magánfogyasztás és a

bérvnövekedés gyengüléséhez és a nyereségadókból származó bevételek várható csökkenéséhez köthetők.

(7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja, hogy 2011 és 2013 között a GDP csaknem 0,75 %-ának megfelelő éves átlagos költségvetési konszolidációval 2013-ra megszüntesse a túlzott hiányt, ami összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással.

A program szerint 2011-től javulni fog az államháztartás egyenlege. A nominális konszolidáció 2011-ben és 2012-ben várhatóan azonos lesz – egy-egy százalékpontos –, amit 2013-ban pedig kisebb, mintegy 0,5 százalékpontos kiigazítás követ. A tervezett kiigazítási pálya szövetségi szintű, kiadásokon alapuló konszolidációt feltételez (amely egyenlően fogja vissza a kiadások minden típusát, kivéve a kamatfizetéseket és a transfereket a többi kormányzati szint és a külföld felé). Ez a feltételezés az új nemzeti költségvetési szabálynak megfelelő konszolidációs követelményekkel függ össze. A várható konszolidáció terheit az előrejelzések alapján főként a szövetségi kormányzat viseli majd (2011 és 2013 között a GDP mintegy 2 %-ának megfelelő mértékben), kisebb arányban pedig a tartományok (a GDP mintegy 0,5 %-ának megfelelő mértékben). A strukturális értelemben vett hiány (a közös módszertan alapján újraszámítva) az előrejelzés szerint 2011-ben a GDP mintegy 0,5 %-ával, 2012-ben a GDP 1 %-ával 2013-ban pedig a GDP 0,75 %-ával javul majd. Mivel az adósságállomány és a kamatfizetések szintje a programidőszak alatt nőni fog, az elsődleges egyenlegnek gyorsabban kell javulnia, mint az államháztartási hiánynak. Németország középtávú célja, hogy egyensúlyhoz közeli strukturális államháztartási egyenleget érjen el. A program alapján ehhez a GDP – 0,5 %-át kitevő középtávú célkitűzés szükséges. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés megfelel a Paktum célkitűzéseinek. Az aktualizált stabilitási program azonban nem tervezi, hogy a középtávú célkitűzést még a programidőszak során elérjék.

(8) A költségvetés akár az egész időszakban, de különösen 2011-ben és az azt követő években rosszabbul is alakulhat a programban előre jelzethet. Ez a következő okokhoz köthető: 2010 utánra nincsenek meghatározva konkrét konszolidációs intézkedések; az új nemzeti költségvetési szabályt központi szinten és a szövetségi szint alatt is hatékonyan, a konszolidációs követelmények későbbi évekre halasztása nélkül végre kell hajtani; bizonytalan, hogy be tudják-e vezetni a koalíciós megállapodásban tervezett további adócsökkentéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal; valamint a növekedésre vonatkozó feltevések némileg optimistának tűnnek. A pénzügyi piac stabilizációját szolgáló további intézkedések még nagyobb terhet róhatnak a költségvetésre, noha az állami támogatás költségeinek egy része a jövőben megtérülhet.

- (9) A bruttó államadósság 2009-ben a becslések szerint az előző évi mintegy 65,9 %-ról a GDP 72,5 %-ára emelkedik. Az adósságráta romlásához a hiány emelkedésén és a GDP-növekedés visszaesésén túl a jelentős, főként a bankmenetési műveletekből eredő SFA-tételek is hozzájárultak (a GDP mintegy 1 %-a). Az adósságráta a programidőszakban az előrejelzés szerint további 9,5 százalékponttal nő és eléri a GDP 82 %-át, főként a tartós államháztartási hiány, kisebb mértékben pedig a nem részletezett adósságnövelő SFA-tételek miatt, amelyek 2011 és 2013 között évente a GDP mintegy 0,5 %-ának felelnek meg. A programban szereplő adósság-előrejelzés azon a feltevésen alapul, hogy az adósságszintet nem befolyásolja az úgynevezett „rossz bankok” létrehozása. A hiánypályához kötődő kockázatokon kívül az adósságráta alakulását azok a kockázatok is befolyásolják, amelyek a pénzügyi piacok stabilizálásához kapcsolódó további terhekből erednek. A bruttó adósságráta a programidőszak alatt végig a Szerződésben megállapított referenciaérték felett marad és növekvő tendenciát mutat.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek szerint a GDP növekedésének mértéke csak fokozatosan közelíti majd meg a válság előtt előre jelzett értéket, és az adóhányadok ismét eléri majd a válság előtti szintet, és amelyek magukban foglalják az idősödő népességhez kapcsolódó kiadások előre jelzett növekedését, azt mutatják, hogy a programban a 2012-ig tartó időszakra előirányzott költségvetési stratégia ebben a formában, a politika további változtatása nélkül nem elegendő ahhoz, hogy az adósságarányt 2020-ra stabilizálja.
- (11) Az idősödés hosszú távú költségvetési hatása enyhén meghaladja az EU-átlagot. A programban felvázolt 2009. évi költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt hatását. Középtávon az elsődleges többletek megvalósítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez, amelyeket a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése ⁽¹⁾ közepesnek ítelt.
- (12) Németország költségvetési keretét jelentősen megerősítette az új költségvetési szabály, amelyet 2009 augusztusában az alkotmányba is beemelték. A Paktum prevenció ágát követve az új szabály egyensúlyhoz közelebb, a GDP 0,35 %-ának megfelelő felső határt ír elő a szövetségi strukturális hiány tekintetében, e felső határt egy 2011-től kezdődő átmeneti időszak után 2016-tól kell betartani. A tartomá-

nyok regionális költségvetéseinek 2020-tól strukturális értelemben egyensúlyban kell lenniük, noha az ehhez a célhoz vezető konszolidációs pályák még tisztázatlanok. A szövetségi szint alatti megszorítási tervek hiánya és a társadalombiztosítási alapok jövőbeli finanszírozási igényével kapcsolatos bizonytalanság potenciális kockázatot jelent az államháztartás konszolidációjára nézve. Az új szabály azonban még így is növeli a költségvetés hitelességét és jelentősen csökkenti a kormány diszkrecionális mozgásterét az előző költségvetési szabályozáshoz képest, amely az elmúlt évtizedekben nem volt képes az adósság-állomány növekedésének visszafogására. Az újonnan létrehozott stabilitási tanács (*Stabilitätsrat*), amely a szövetség és a tartományok pénzügyminisztereiből áll, rendszeresen felügyelni fogja a szövetségi és a regionális költségvetéseket, beleértve a Paktum keretében elfogadott konszolidációs intézkedések végrehajtását is. Ajánlásai azonban nem kötelező erejűek, szankciókat nem róhat ki. Az új keret tovább akarja javítani azzal, hogy a költségvetési tervezésben az alulról felfelé építkező módszer helyett felülről lefelé haladó megközelítést alkalmaznak, továbbá emelik a pénzügyminisztérium által gyakorolt kiadásellenőrzés színvonalát, és ezáltal elősegítik a költségvetési szabály által előírt konszolidáció betartását. A kormány ezenkívül a szövetségi költségvetés-tervezési és elszámolási rendszer fokozatos átalakítását tervezi, amellyel az a célja, hogy nagyobb hangsúlyt fektessen a bevételek és a kiadások teljesítményalapú értékelésére.

- (13) A német államháztartás általánosan magas színvonalára ellenére adódnak még javítanivalók. Ami a bevételi oldalt illeti, a társadalmi adóra és a személyi jövedelemadóra vonatkozó szabályozás összetett, és az adórendszer számos adókedvezményt tesz lehetővé. Az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások növelésére irányuló szándékok ellenére a beruházások állami kiadásokhoz viszonyított alacsony aránya jelzi, hogy a növekedés elősegítése érdekében lehetne még javítani a kiadások összetételén.

Noha a program elismeri az állami támogatási rendszer átfogó felülvizsgálatának fontosságát, mégsem vázol fel erre vonatkozó konkrét terveket. További hatékonyságjavulást lehetne elérni a szövetségi és a regionális kormányzatok közötti költségvetési koordináció javításával és a közigazgatás további átszervezésével (például a minőségbiztosítás szélesebb körű alkalmazása révén, kiszervezésekkel, e-kormányzattal, a közfoglalkoztatottak létszámának csökkentésével, stb.) ⁽²⁾. A költségvetési konszolidáció szükségessége miatt az állami nyugdíjrendszer csak behatárolt mértékben kaphat támogatásokat a költségvetésből. A végrehajtott nyugdíjreformok hitelességét aláássa, hogy a közelmúltban eseti alapon módosították a nyugdíj-kiigazítási képletet, mivel a későbbi évekre tervezett korrekció megvalósítása nehéznek bizonyulhat. Ami a kötelező egészségbiztosítást illeti, a kormány miniszteri szintű különbizottságot hozott létre az egészségügy finanszírozásának átgondolására, különösen annak vizsgálatára

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ Lásd: *Bundesrechnungshof* (2009), „Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts”.

céljából, hogy a munkaerő járulékos költségeinek csökkentése érdekében miként lehetne függetleníteni az egészség-biztosítási járulékokat a bérektől. Az első eredmények 2010 júliusában várhatók.

- (14) A programban felvázolt költségvetési stratégia 2010 vonatkozásában összességében megfelel a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. A kockázatokat figyelembe véve azonban a költségvetési stratégia 2011-től kezdve lehet, hogy nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. Meg kell említeni, hogy 2011-től kezdve a konszolidációs pálya nincs alátámasztva konkrét intézkedésekkel, és nincs információ arról, hogy miként kívánják végrehajtani az új kormány koalíciós megállapodásában szereplő expanzív intézkedéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal. A nemzeti költségvetési szabály – a konszolidációs tervek sarokköve – még nincs minden kormányzati szinten végrehajtva. Emellett, ha a gazdaság a jelenleg vártnál lassabban élénkülne, az alááshatja a költségvetési célokat.

A kockázatokat figyelembe véve az átlagos éves költségvetési konszolidáció elmaradhat a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlásban előírttól. A programban bemutatott adósság-előrejelzés és az esetleges további pénzügyi piaci stabilizációs intézkedések kockázatai alapján a költségvetési stratégia nem elegendő arra, hogy a GDP-arányos adósságrátát csökkenő pályára állítsa. A kiadási oldalra összpontosító tervezett konszolidáció, valamint az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások szándékolt növelése összhangban áll a potenciális növekedés élénkítésének céljával. Ugyanakkor aggodalomra ad okot, hogy a teljes beruházási ráta várhatóan a 2009. évi szint alá süllyed.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽¹⁾. A túlzott hiány megszüntetéséről szóló 2009. december 2-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában a Tanács arra is felkérte Németországot, hogy a stabilitási program aktualizálásakor külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépést. Az aktualizált program vonatkozó szakasza igen kevés információt ad arról, hogy a német kormány miként kíván előrehaladni a Tanács ajánlásainak végrehajtásával.

Összességében megállapítható, hogy a pénzügyi és gazdasági válságot követően Németország államháztartása jelentősen romlott, ami az automatikus stabilizátorokkal és az európai gazdaságélénkítési tervnek megfelelően hozott, válság elleni intézkedésekkel magyarázható. A 2011-től beindítani kívánt kiadásalapú konszolidációval 2013-ig megszüntethető lenne a

(¹) Különösen hiányoznak a tulajdonosi jövedelmekre, az adósságok implicit kamatlábra, az SFA-tételek részletes kategóriáira és a ciklikus folyamatokra vonatkozó adatok, emellett a „munkavállalói jövedelem + folyó termelő felhasználás” és a „szociális juttatások” kategóriái eltérő összesítésben szerepelnek. Ez megnehezíti az objektív értékelést.

túlzott hiány. A kockázatokat figyelembe véve azonban a költségvetési stratégia 2011-től kezdve lehet, hogy nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. Ez a következőkkel magyarázható: 2010 után hiányoznak a javasolt megszorítási pályát alátámasztó konkrét intézkedések; bizonytalan, hogy végre tudják-e hajtani az új kormány koalíciós megállapodásában tervezett további adócsökkentéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal; kockázatok merülnek fel a gazdasági élénkülés mértékét illetően, valamint az is előfordulhat, hogy további pénzügyi piaci stabilizációs intézkedésekre lesz szükség.

Így a tervezett költségvetési konszolidáció megvalósításához alapvetően fontos, hogy teljes körűen végrehajtsák a tökéletesített középtávú költségvetési keretet, és hogy a kormányzat minden szintje elkötelezze magát az abban foglaltak betartására. A szükséges költségvetési konszolidáció és a gazdaság hosszú távú növekedési potenciáljának megerősítése közötti összhang megteremtését illetően a tervezett kiadásalapú konszolidáció megfelelőnek tűnik, csakúgy, mint az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások tervezett emelése. Az államadósság növekedése és a nyugdíjkiigazítási képlet eseti jellegű ismételt módosításai miatt, valamint a kötelező egészségbiztosítás finanszírozásával kapcsolatos bizonytalanságok fényében megerősített figyelmet kell szentelni az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát javító intézkedéseknek.

A fenti értékelés alapján és a 2009. december 2-i, az EUMSz. 126. cikkének (7) bekezdése szerinti ajánlás fényében Németország felkérést kap arra, hogy:

- i. határozza meg a tervezett konszolidáció alátámasztásához szükséges intézkedéseket; a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében a programban felvázoltak szerint hajtsa végre a 2011–2013 közötti időszakra vonatkozó költségvetési stratégiát; továbbá a túlzott hiányról szóló ajánlásnak megfelelően ragadjon meg a költségvetési kiigazításon túl minden – többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódó – alkalmat arra, hogy felgyorsítsa a bruttó államadósság arányának csökkenését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. a kormányzat minden szintjén biztosítsa az alkotmányba foglalt új költségvetési szabály teljes körű végrehajtását, és a tervek szerint fordítsa vissza a nyugdíjkiigazítási képlet 2008. évi módosítását.

A Tanács továbbá arra kéri Németországot, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás szerinti intézkedések eredményességének értékeléséhez kellő időben nyújtsa be a program kiegészítését, abban számoljon be a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlás végrehajtása terén elért előrehaladásról, és részletesen vázolja fel a túlzott hiány megszüntetéséhez szükséges konszolidációs stratégiát.

Németország arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. jan.	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	BIZ 2009. nov.	1,3	- 5,0	1,2	1,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2010. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. nov.	2,8	0,3	0,8	1,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. jan.	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	BIZ 2009. nov.	6,6	4,0	3,8	3,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	7,1	7,0	7	7	7	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	BIZ 2009. nov.	43,7	44,6	43,3	42,9	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	44	43,5	42,5	42,5	43	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	43,7	47,6	48	47	46	45
	BIZ 2009. nov.	43,7	48,0	48,3	47,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	44	46,5	46,5	45,5	45,5	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	BIZ 2009. nov.	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	BIZ 2009. nov.	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	2,5	0	- 1	0	0,5	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	BIZ 2009. nov.	65,9	73,1	76,7	79,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.
- (²) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,0 %-os, 0,7 %-os, 0,9 %-os és 1,2 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: a GDP 0,4 %-a 2008-ban és 0,1 %-a 2009-ben (hiánynövelő), a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése alapján: a GDP 0,3 %-a 2008-ban (hiánynövelő). A legújabb program alapján 2010 és 2013 között nem lesznek egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések, illetve a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint sem lesznek ilyenek 2009 és 2011 között.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése

Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 140/04)

A határozat elfogadásának időpontja	2009.1.12.
Állami támogatás hivatkozási száma	N 626/08
Tagállam	Spanyolország
Régió	País Vasco
Megnevezés (és/vagy a kedvezményezett neve)	Ayudas a actividades culturales de carácter supramunicipal
Jogalap	Orden 3 de Diciembre de 2008, de la Consejería de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones para la realización, durante el ejercicio 2009, de programas o actividades culturales particulares de ámbito supramunicipal
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás 0,75 millió EUR; Tervezett támogatás teljes összege 0,75 millió EUR
Támogatás intenzitása	70 %
Időtartam	2009.1.1–2009.12.31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Departamento de Cultura del Gobierno Vasco C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Egyéb információ	—

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_hu.htm

A határozat elfogadásának időpontja	2009.11.20.
Állami támogatás hivatkozási száma	N 378/09
Tagállam	Hollandia
Régió	Noord-Brabant
Megnevezés (és/vagy a kedvezményezett neve)	Verruiming van de Monumentenregeling in Noord-Brabant
Jogalap	Titel 4.2 Algemene wet bestuursrecht Algemene Subsidie Verordening Noord-Brabant Monumenten
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	A kulturális örökség megőrzése, A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett támogatás teljes összege 25 millió EUR
Támogatás intenzitása	100 %
Időtartam	2013.12.31-ig
Gazdasági ágazat	Építőipar, Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Stimulus Programmanagement Postbus 585 5600 AN Eindhoven NEDERLAND
Egyéb információ	—

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_hu.htm

—

Állami támogatások engedélyezése az EUMSZ. 107. és 108. cikke értelmében**Olyan esetek, amelyek kapcsán a Bizottság nem emel kifogást**

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 140/05)

A határozat elfogadásának időpontja	2010.4.21.
Állami támogatás hivatkozási száma	N 1/10
Tagállam	Spanyolország
Régió	País Vasco
Megnevezés (és/vagy a kedvezményezett neve)	Régimen de ayudas a los museos del País Vasco
Jogalap	Orden de 10 de diciembre de 2009 de la Consejera de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones destinadas a la promoción museística y al desarrollo de actividades museísticas relacionadas con el patrimonio y la difusión cultural
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás 0,62 millió EUR; Tervezett támogatás teljes összege 0,62 millió EUR
Támogatás intenzitása	75 %
Időtartam	2010.4–2010.12.31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Consejería de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Egyéb információ	—

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_hu.htm

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 140/06)

2010. május 21-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angolul nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
 - elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) a 32010M5843 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.
-

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács következtetései (2010. május 25.) az európai uniós védjegyrendszer jövőbeli
felülvizsgálatáról

(2010/C 140/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

1. EMLÉKEZTET arra, hogy 2007 májusában következtetéseket fogadott el a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) pénzügyi tervéről és a közösségi védjegyrendszer továbbfejlesztéséről ⁽¹⁾;
2. ELISMERI az OHIM Igazgatótanácsának és költségvetési bizottságának 2008. szeptember 18–19-i együttes ülésén létrejött megállapodást egy költségvetési intézkedéscsomagról, amely a jövőben az OHIM költségvetésének kiegyensúlyozottabb alakítására irányul, és három fő elemből áll: i. a közösségi védjegyoltalom megszerzéséért fizetendő díjak csökkentéséből; ii. egy együttműködési alap létrehozásából és iii. a jövőben a megújítási díjak 50 %-ának a tagállamok nemzeti védjegyoltalmi hivatalai (a továbbiakban: nemzeti hivatalok) közötti szétosztásából;
3. EGYETÉRT abban, hogy ezek a költségvetési intézkedések amellet, hogy megfelelő és hasznos eszközt jelentenek az OHIM költségvetése jövőbeli egyensúlyának biztosításához, az OHIM és a nemzeti hivatalok közötti megerősített együttműködés keretében hozzájárulnak az európai védjegyrendszer egészének korszerűsítéséhez, racionalizálásához, harmonizálásához és megerősítéséhez is;
4. ÜDVÖZLI azt a tényt, hogy a 2008. szeptemberi megállapodás folyamánként a 355/2009/EK bizottsági rendelet 2009. május 1-jei hatállyal jelentősen csökkentette a közösségi védjegy bejelentésére szabott díjakat;
5. ÜDVÖZLI az OHIM által az együttműködési alap létrehozása irányában tett jelentős előrelépést, és ARRA ÖSZTÖNZI, hogy az erre irányuló munkát prioritásként kezelve, a nemzeti hivatalok aktív részvétele mellett véglegesítse annak érdekében, hogy az alap a lehető leggyorsabb ütemben működőképessé váljon;
6. EMLÉKEZTET az európai iparjogvédelmi stratégiáról szóló, 2008. július 16-i bizottsági közleményre ⁽²⁾,
7. ÜDVÖZLI a védjegyrendszer általános európai működéséről szóló tanulmány Bizottság általi elindítását, és TÁMOGATJA az arra vonatkozó megbízásban ismertetett célokat;
8. TUDOMÁSUL VESZI a tanulmánynak a szellemi tulajdonnal foglalkozó tanácsi munkacsoport által 2010. március 25-én ismertetett előzetes eredményeit;
9. ARRA ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy a tanulmányt azzal a céllal véglegesítse, hogy szilárd alapot nyújtson a későbbiekben kidolgozandó jogalkotási kezdeményezések számára;
10. TUDOMÁSUL VESZI azt a tényt, hogy a közösségi védjegyrendszer felhasználóinak egyesületei többségükben elégedettek a rendszerrel, valamint a közösségi és nemzeti védjegyek párhuzamos meglétének elvével, ugyanakkor szükségesnek látják annak árnyaltabb kidolgozását egy jövőbeli felülvizsgálat alkalmával, amelynek során figyelembe kell venni a közösségi és a nemzeti védjegyrendszerek közötti viszony kiegyensúlyozottabbá tételének szükségességét.

⁽¹⁾ 9427/07.⁽²⁾ 12267/08.

11. ELISMERI, hogy a nemzeti védjegyek a bejelentők széles köre igényeinek továbbra is megfelelnek, ezért e bejelentők számára választható lehetőségként fenn kell tartani a nemzeti szintű védjegyvoltalmat.
12. EMLÉKEZTET a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítésének megerősítéséről szóló, 2009. szeptember 11-i bizottsági közleményre ⁽¹⁾;
13. EMLÉKEZTET a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítéséről szóló 2010. március 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾;
14. FELKÉRI a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet és a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95/EK irányelv felülvizsgálatára vonatkozóan.

A felülvizsgálatnak ki kell terjednie különösen a következőkre:

- konkrét rendelkezés beillesztése az OHIM és a nemzeti hivatalok közötti együttműködés keretrendszerének meghatározására vonatkozóan,
- annak kifejezett megállapítása, hogy a gyakorlat és az eszközök harmonizációja olyan célkitűzés, amelynek elérése az Unióban valamennyi védjegy hivatalnak törekednie kell, és az erre irányuló erőfeszítéseket az OHIM-nek Igazgatótanácsa aktív részvételével támogatnia kell és elő kell segítenie,

— egyértelmű jogalap megállapítása az OHIM-nek a betartáshoz kapcsolódó tevékenységekbe – így például a hamisítás elleni küzdelemben – történő bevonására vonatkozóan, különösen a nemzeti hivatalokkal (azok nemzeti hatáskörével összhangban) való együttműködésének, valamint a hamisítással és a szerzői jogi kalózkodással foglalkozó uniós megfigyelőközponttal való közös munkájának előmozdítása révén ⁽³⁾,

— jogalap létrehozása az OHIM megújítási díjai 50 %-ának megfelelő összegnek a nemzeti hivatalok közötti, tisztességes, méltányos és releváns szétosztási kritériumok alapján történő szétosztására vonatkozóan, amely kritériumokat olyan módon kellene meghatározni, hogy egyebek mellett biztosított legyen minden tagállam számára egy minimális összeg; továbbá megfelelő mechanizmusok bevezetése – kellő tekintettel az egyes nemzeti hivatalokra vonatkozó pénzügyi szabályozásra – annak biztosítására, hogy ezek a források valóban a nemzeti hivatalok rendelkezésére álljanak, és olyan célokra használják fel őket, amelyek szorosan kapcsolódnak a védjegyek oltalmához, támogatásához és/vagy érvényesítéséhez, a hamisítás elleni küzdelmet is ideértve,

— a közösségi és a nemzeti védjegyrendszerek közötti egymást kiegészítő jellegű kapcsolat támogatására szükség esetén módosítások és egyéb intézkedések megtétele,

— intézkedések meghozatala a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (kódifikált változat) ⁽⁴⁾ a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ (kódifikált változat) való fokozottabb összehangolására annak érdekében, hogy ezáltal az európai védjegyrendszer egészén belül hozzájáruljon a különbözőségek további csökkentéséhez.

⁽¹⁾ 13286/09.

⁽²⁾ HL C 56., 2010.3.6., 1. o.

⁽³⁾ Különös tekintettel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítéséről szóló 2010. március 1-jei tanácsi állásfoglalás 24. és 38. pontjára.

⁽⁴⁾ HL L 299., 2008.11.8., 25. o.

⁽⁵⁾ HL L 78., 2009.3.24., 1. o.

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2010. május 28.

(2010/C 140/08)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam		
USD	USA dollár	1,2384	AUD	Ausztrál dollár	1,4534
JPY	Japán yen	113,06	CAD	Kanadai dollár	1,2954
DKK	Dán korona	7,4411	HKD	Hongkongi dollár	9,6470
GBP	Angol font	0,84995	NZD	Új-zélandi dollár	1,8165
SEK	Svéd korona	9,6580	SGD	Szingapúri dollár	1,7312
CHF	Svájci frank	1,4258	KRW	Dél-Koreai won	1 479,69
ISK	Izlandi korona		ZAR	Dél-Afrikai rand	9,4046
NOK	Norvég korona	7,9615	CNY	Kínai renminbi	8,4599
BGN	Bulgár leva	1,9558	HRK	Horvát kuna	7,2665
CZK	Cseh korona	25,780	IDR	Indonéz rúpia	11 387,55
EEK	Észt korona	15,6466	MYR	Maláj ringgit	4,0781
HUF	Magyar forint	273,93	PHP	Fülöp-szigeteki peso	57,118
LTL	Litván litasz/lita	3,4528	RUB	Orosz rubel	37,9200
LVL	Lett lats	0,7080	THB	Thaiföldi baht	40,328
PLN	Lengyel zloty	4,0615	BRL	Brazil real	2,2492
RON	Román lej	4,1646	MXN	Mexikói peso	15,8205
TRY	Török líra	1,9299	INR	Indiai rúpia	57,4347

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

V

(Hirdetmények)

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – SPANYOLORSZÁG

C 10/10 (ex N 562/09) számú állami támogatás – Szerkezetátalakítási támogatás az A NOVO Comlink SL számára

Felhívás észrevételek benyújtására az EUMSz. 108. cikkének (2) bekezdése értelmében

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 140/09)

2010. március 24-én kelt levelével, amelynek hiteles nyelvi változata megtalálható ezen összefoglaló végén, a Bizottság értesítette a Spanyol Királyságot arról, hogy a fent említett támogatási intézkedéssel kapcsolatosan az EUMSz. 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.

Az érdekelt felek a bizottsági eljárás tárgyát képező támogatásra vonatkozó észrevételeiket az alábbi összefoglaló és az annak végén található levél közzétételét követően egy hónapon belül tehetik meg az alábbi címen:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Ezeket az észrevételeket a Bizottság továbbítja Spanyolországnak. Az észrevételek benyújtói kérésüket megindokolva, írásban kérhetik adataik bizalmas kezelését.

AZ ÖSSZEFOGLALÓ SZÖVEGE

ELJÁRÁS

2009. október 16-án Spanyolország szerkezetátalakítási támogatást jelentett be a NOVO Comlink SL számára. 2009. november 12-én a Bizottság további információkat kért az adott ügyre vonatkozóan. Spanyolország 2010. január 25-én nyújtotta be a kért információkat.

A KEDVEZMÉNYEZETT ÉS A SZERKEZETÁTALAKÍTÁS LEÍRÁSA

Az Andalúzia régió által tervezett támogatás egy, a kv-knek nyújtott támogatási programon alapul (*Orden de 5 de novembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*). E program bejelentési kötelezettséget ír elő a nagyvállalkozások esetében. Az A NOVO Comlink SL (a továbbiakban: A NOVO) értékesítés utáni szolgáltatásokat nyújtó nagyvállalkozás a számítógépek, mobiltelefonok és más elektronikus eszközök

piacán. 100 %-ban a francia A NOVO SA. vállalkozás leányvállalatát képezi. Eredetileg az A NOVO telefonokat állított elő. 2004–2006 között az A NOVO beszüntette gyártási tevékenységét, és az értékesítés utáni szolgáltatásokra összpontosított. Az A NOVO jelenleg pénzügyi nehézségekkel küzd. A bejelentett szerkezetátalakítási tervet 2008 novemberében dolgozták ki. E terv az A NOVO jelenlegi tevékenységének folytatását javasolja, és valamennyi tevékenységi területen növekedésre számít. A bejelentett támogatás egy 4 375 millió EUR összegű kölcsönre nyújtott kezességvállalásból, az e kölcsönre nyújtott kamattámogatásból, valamint az Andalúzia régió által nyújtott 2 millió EUR összegű kölcsönből áll. Továbbá 2009 májusában az A NOVO hitelgarancia formájában megmentési támogatást kapott, amelyet nem jelentettek be a Bizottságnak.

ÉRTÉKELÉS

A Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés az EUMSz. 107. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatásnak minősül.

Ezen állami támogatási intézkedéseknek az EUMSZ. 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja és a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás⁽¹⁾ alapján történő vizsgálatát követően a Bizottság úgy határozott, hogy megindítja az EUMSZ. 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást, mivel kételyei merültek fel a tekintetben, hogy a szerkezetátalakítási támogatás jóváhagyásának feltételei teljesültek-e.

A Bizottságnak fenntartásai vannak azzal kapcsolatban, hogy az A NOVO – mivel egy nagyobb vállalatcsoport részét képezi – jogosult-e szerkezetátalakítási támogatásra az említett iránymutatás 10. és 11. pontja szerint. A szerkezetátalakítási tervet illetően a Bizottság kétségesnek tartja, hogy az alkalmas a vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítására, ahogyan azt az iránymutatás 35. és 36. pontja szükségessé teszi. A szerkezetátalakítási tervből hiányoznak a kompenzációs intézkedések, például a kapacitás csökkentése (az iránymutatás 38. és 39. pontja), valamint a támogatás kedvezményezettjeinek – az iránymutatás 43. pontjában előírt – saját hozzájárulása. Szintén nem egyértelmű, hogy a támogatási összeg a szükséges minimumra korlátozódik-e (az iránymutatás 45. pontja).

Fentiekre tekintettel kétséges, hogy a szóban forgó szerkezetátalakítási támogatás összegegyeztethető-e a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló iránymutatással. A Bizottság emellett nem rendelkezik elég információval ahhoz, hogy a be nem jelentett megmentési támogatás összegegyeztethetőségét értékelhesse. Végül valószínűtlennek tűnik, hogy az intézkedések összegegyeztethetőnek tekinthetők a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes közösségi keretszabály⁽²⁾ értelmében.

A LEVÉL SZÖVEGE

„Por la presente, la Comisión informa al Reino de España de que, tras examinar la información suministrada por sus autoridades sobre las medidas mencionadas anteriormente y notificadas de conformidad con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (denominado en lo sucesivo “TFUE”) ⁽³⁾, ha decidido iniciar el procedimiento del artículo 108, apartado 2, de dicho Tratado.

	2001	2004	2005	2006	2007	2008
Capital	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802

⁽¹⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 83., 2009.4.7., 1. o.

⁽³⁾ Con efecto a partir del 1 de diciembre de 2009, los artículos 87 y 88 del Tratado CE han pasado a ser los artículos 107 y 108, respectivamente, del TFUE. Las dos series de disposiciones son en sustancia idénticas. A efectos de la presente Decisión, las referencias a los artículos 101 y 102 del TFUE se entenderán hechas, cuando proceda, a los artículos 81 y 82 del Tratado CE.

1. PROCEDIMIENTO

- (1) El 16 de octubre de 2009, España notificó una ayuda de reestructuración planteada por la región de Andalucía en favor de A NOVO Comlink SL. El 12 de noviembre de 2009, la Comisión pidió información adicional. El 25 de enero de 2010, España presentó la información solicitada.

2. DESCRIPCIÓN

2.1. Beneficiario

- (2) A NOVO Comlink SL es una gran empresa activa en el sector de las actividades postventa para ordenadores, teléfonos móviles y otros equipos electrónicos. Es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA. A NOVO Comlink SL (en lo sucesivo A NOVO) posee el 100 % de A NOVO Arce SL y de Cedro Soluciones SL. Originalmente, A NOVO fabricaba teléfonos. Entre 2004 y 2006, A NOVO cesó las actividades de producción y se concentró en los servicios postventa. A NOVO está situada en Málaga, en la región de Andalucía, un área que puede beneficiarse de ayuda regional con arreglo a la excepción del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE.

- (3) La plantilla de A NOVO creció de 263 personas en 2006 a 402 en 2008. En 2008, A NOVO tenía un volumen de negocios de 15,3 millones. Las ventas de servicios postventa en 2008 ascendieron a 14 889 millones EUR; eran de 8 672 millones EUR en 2006 y de 12 984 millones EUR en 2007 (estimación para 2009: 16 118 millones EUR). A NOVO no padece un exceso de capacidad de mano de obra o de equipos. Prevé un crecimiento del volumen de negocios cercano al 10 % para 2009 y del 6 % para el siguiente. Las actuales cuotas de mercado en el sector de los servicios postventa en España son de aproximadamente el 40 % para los ordenadores, el 30 % para los teléfonos móviles y el 10 % para los descodificadores de televisión.

2.2. Dificultades financieras

- (4) Según las autoridades españolas, A NOVO cumple las condiciones de insolvencia. Afirman que del capital inicial suscrito en 2001, que ascendía a 15 millones EUR, han desaparecido más de 10 millones EUR, y que solo en 2008 se ha perdido más de una cuarta parte.

Las autoridades españolas también subrayan las deudas y pérdidas crecientes y la disminución del volumen de negocios:

	Eur		
	2006	2007	2008
Incremento de pérdidas	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000
Disminución del volumen de negocios	22 090 000	21 853 000	15 305 000
Crecimiento de la deuda	4 281 000	5 836 000	6 997 000

Sin embargo, el descenso del volumen de negocios hasta 2008 se debió principalmente a la reducción progresiva de las actividades de producción. Para las actividades del servicio postventa, que eran la única actividad restante en 2008, la cifra para 2006 es de 8 672 millones EUR, y para 2007 de 12 984 millones EUR. Es decir, el volumen de negocios de las únicas actividades pertinentes desde 2008 se ha incrementado a partir de 2006.

- (5) En julio de 2005, se inició una reestructuración de A NOVO con vistas a cambiar su actividad pasando de la producción de teléfonos a la prestación de servicios postventa. Con este motivo, se elaboró un plan de reestructuración que contemplaba reducciones salariales y un sistema de jubilación anticipada para el personal de producción. A NOVO aportó a este plan 14,7 millones EUR procedentes de una operación de venta y posterior arrendamiento financiero de sus bienes inmuebles. Debido al sistema de reducción de plantilla, de 2005 a 2008 A NOVO acumuló unas pérdidas de 12,3 millones EUR. El plan de 2005 también preveía que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años. En la actualidad A NOVO, según España, tiene dificultades para conseguir dinero en los mercados de capitales.

2.3. El plan de reestructuración notificado

- (6) El plan de reestructuración notificado no describe las razones que llevaron a las dificultades actuales. Hace referencia al plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y los contratos financieros de aquel entonces, pero no indica si las dificultades fueron causadas por cálculos incorrectos contenidos en el plan de 2005 o por acontecimientos inesperados.
- (7) El plan de reestructuración de noviembre de 2008, notificado en octubre de 2009, abarca el período de 2009 a 2013. Ha sido elaborado por el propio beneficiario, al parecer sin un control externo independiente. Prevé una ayuda de reestructuración para A NOVO basada en la *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, de la región de Andalucía. Esta Orden fue aprobada por la Comisión en mayo de 2009, como régimen de ayuda de salvamento y de reestructuración para PYME que requiere la notificación

de las concesiones individuales de tal ayuda a grandes empresas (asunto N 608/08). El único objetivo del plan es una reestructuración financiera en forma de inyección de nuevo capital.

- (8) La ayuda prevista por la región de Andalucía consiste en

- una garantía del 80 % para un préstamo de 4 375 000 EUR con una duración de 10 años. El tipo de interés es el Euribor más 1,25 %, la comisión de garantía es del 1,50 % anual. El préstamo está contragarantizado por el único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia,
- una bonificación del tipo de interés de un 0,89 %, lo que equivale al 50 % del tipo de base del 1,77 % publicado por la Comisión para determinar los tipos de referencia para septiembre de 2009 ⁽¹⁾. Esto equivale, según la notificación, a una ayuda de 357 136 EUR,
- un préstamo público de 2 000 000 EUR durante 10 años, concedido por la Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (IDEA). El tipo de interés será el tipo del mercado interbancario en la fecha de la celebración del acuerdo de préstamo en septiembre de 2009 (1,77 %). Al parecer, no se añade ningún margen a este índice de base. Este préstamo tiene la garantía del único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia.

- (9) La región de Andalucía supeditó la concesión de la ayuda a que A NOVO contratase a treinta y siete trabajadores de la empresa Servivation a partir de septiembre de 2009. Servivation emplea al personal despedido tras el cierre de un fabricante de teléfonos móviles.

- (10) Por lo que se refiere a la cantidad de efectivo necesaria, España afirma que las deudas pendientes actuales consisten en:

- deudas con proveedores de 2,7 millones EUR,
- deudas de 650 000 EUR con el Estado,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO,
- otras necesidades resultantes de la expansión de las actividades.

Todo ello asciende a una necesidad de efectivo de alrededor de 5 millones EUR.

- (11) Aparte de la inyección de nuevo capital descrita anteriormente, el plan de reestructuración no prevé ninguna reestructuración de las actividades de la empresa ni de su organización y gestión ni de la plantilla. Por el contrario, insiste en proseguir sin cambio en sus operaciones, con la esperanza de salir de las dificultades financieras sin alterar el funcionamiento y la estructura del beneficiario. En lo que respecta a la estructura de la empresa, el plan se refiere a las medidas del plan de reestructuración de 2005, que se ejecutaron entre 2004 y 2007, consistentes en el cese gradual de la producción para dedicarse a prestar servicios postventa para otros fabricantes. El plan describe los diversos ámbitos actuales de actividad y sus posibilidades de expansión e indica la expectativa de crecimiento en volumen de cada área con los clientes actuales y con la captación de nuevos clientes —con la ayuda de la inyección de nuevo capital. De hecho, el plan sólo afirma que A NOVO quiere proseguir según lo previsto en el plan de reestructuración de 2005. Como no se prevé ninguna medida de reestructuración, no contiene ningún calendario para la ejecución de medida alguna.
- (12) El plan no hace referencia a ninguna contribución propia del beneficiario o de su empresa matriz. En lo que respecta a las medidas compensatorias, el plan no prevé ninguna reducción de capacidad o venta de activos. Al contrario, se propone aumentar la mano de obra para incrementar sus ventas.
- (13) Por lo que se refiere a las perspectivas, la única hipótesis presentada relativa al desarrollo de la demanda de los servicios de la empresa es moderadamente optimista, pues espera un crecimiento en todos los sectores de actividad del beneficiario. No se establece ninguna distinción entre las hipótesis optimista, intermedia y pesimista.

2.4. Medidas no notificadas a la Comisión

- (14) Durante la evaluación del plan de reestructuración, se tuvo conocimiento de que en mayo de 2009 se había concedido a A NOVO una ayuda de salvamento en forma de garantía del 80 % sobre un préstamo de 1 825 000 EUR durante 6 meses, con una comisión anual del 1,5 % y un tipo de interés del 2,86 %. España no notificó esta garantía. El plan de reestructuración presentado con la notificación en octubre de 2009 se elaboró en noviembre de 2008, antes de la concesión de la ayuda de salvamento.
- (15) Además, la Comisión observa que el plan de reestructuración de 2005 preveía, según una referencia que figuraba en plan de reestructuración de 2008, que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados

trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años.

3. EVALUACIÓN

3.1. Ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, del TFUE

- (16) El artículo 107, apartado 1, del TFUE declara incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.
- (17) Las medidas que nos ocupan, las garantías, la subvención de intereses, el préstamo de la región de Andalucía y los pagos directos a los trabajadores de A NOVO, implican recursos del Estado. Son concedidas por la región de Andalucía y son imputables al Estado.
- (18) Para ser consideradas ayuda estatal, las medidas deben conferir una ventaja al beneficiario que éste no podría obtener en condiciones normales de mercado. La subvención de intereses por un valor de 357 136 EUR cumple esta condición. En cuanto a las dos garantías del Estado, se debe considerar que una garantía constituye ayuda si el prestatario se encuentra en una situación financiera difícil [punto 3.2, letra a) de la Comunicación de la Comisión relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía] ⁽¹⁾. En este caso, la Comisión considera que las garantías confieren una ventaja al prestatario. Por lo que respecta a la determinación del importe de la ayuda, la Comisión no puede en la fase actual determinar el equivalente en subvención de las garantías, pues carece de información sobre el grado de solvencia de A NOVO. Finalmente, el préstamo de la región de Andalucía confiere una ventaja a A NOVO. El tipo de interés se determina según el tipo anual del mercado interbancario de dinero. No se añade ningún margen a este índice de base. Sin embargo, incluso suponiendo una elevada colateralización de la garantía dada por A NOVO SA, Francia, para un préstamo a una empresa en una situación financiera difícil, habría que añadir de 220 a 400 puntos básicos al tipo de base ⁽²⁾. Por lo tanto, el préstamo también constituye ayuda. Para determinar el equivalente en subvención del préstamo se necesitaría más información sobre el índice de solvencia de A NOVO.
- (19) Por consiguiente, las cuatro medidas favorecen al beneficiario individualmente y le confieren una ventaja en el contexto de su reestructuración que, tal como afirman las autoridades españolas en su presentación, no podría haber obtenido en el mercado financiero. Como consecuencia, la posición de la empresa beneficiaria se refuerza en comparación con la de sus competidores. Por lo tanto, las medidas son selectivas y es probable que falseen la competencia.

⁽¹⁾ DO C 54 de 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Comunicación de la Comisión relativa a la revisión del método de fijación de los tipos de referencia y de actualización, DO C 14 de 19.1.2008, p. 6.

- (20) En lo referente a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, España no ha presentado información que permita a la Comisión evaluar si constituye o no ayuda. Si los pagos se efectuaron al amparo de un régimen general de la seguridad social, no se considerarán ayuda estatal. Si los pagos tuvieran que correr normalmente por cuenta de la propia empresa— en virtud del Derecho laboral o de un convenio colectivo—, los pagos formarían parte de los costes normales de la empresa. Si el Estado se hace cargo de estos pagos, deben contabilizarse como ayuda ⁽¹⁾.
- (21) Por lo que respecta al efecto sobre los intercambios, las autoridades españolas alegan que los servicios postventa, en los que opera el beneficiario, se prestan a nivel local y se limitan al territorio de España. No obstante, el Tribunal ha confirmado que dicho efecto no depende del carácter local o regional de los servicios prestados ni de la importancia del ámbito de actividad de que se trate ⁽²⁾. Además, estos servicios se intercambian libremente en la Unión. Por último, los propietarios de las empresas que prestan estos servicios están radicados en más de un Estado miembro. Esto es particularmente cierto en el caso del presente beneficiario, que forma parte del grupo francés A NOVO, un operador importante en los servicios postventa en Europa. Por lo tanto, se cumple la condición de afectar al comercio entre los Estados miembros.
- (22) Por todo ello, las dos garantías, la subvención de intereses y el préstamo descritos constituyen ayuda estatal en el sentido del artículo 107, apartado 1, TFUE. La Comisión carece de la información necesaria que le permita determinar si también constituyen ayuda los pagos directos a los trabajadores prometidos en 2005 por la región de Andalucía.

3.2. Compatibilidad de la ayuda con el mercado interior a tenor de las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis

3.2.1. La ayuda de salvamento no notificada

- (23) Las autoridades españolas no han notificado la ayuda de salvamento de mayo de 2009 ni han presentado la información necesaria para evaluar la compatibilidad de esta ayuda con el mercado interior, especialmente por lo que se refiere al punto 25 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis ⁽³⁾ (denominadas en lo sucesivo “las Directrices”) y su función en el plan de reestructuración de 2008, que se adoptó antes de la concesión de esta ayuda. Por consiguiente, en la fase actual la Comisión tiene dudas sobre la compatibilidad de esta medida de ayuda con el mercado interior.

⁽¹⁾ Véanse también los apartados 61 y 63 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

⁽²⁾ Asunto C-280/00, Altmark Trans, Rec. 2003, p. I-7747, apartado 82; asunto C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627, apartado 33.

⁽³⁾ DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

3.2.2. La ayuda de reestructuración notificada

- (24) Según la notificación, el objetivo de la ayuda es la reestructuración de una empresa en crisis. Según el artículo 107, apartado 3, letra c), TFUE, la ayuda destinada a facilitar el desarrollo de determinadas actividades o de determinadas regiones económicas puede autorizarse siempre que no altere las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común. La ayuda de salvamento o de reestructuración de empresas en crisis puede considerarse compatible con el mercado interior en virtud de esta disposición si se respetan las condiciones fijadas en las Directrices.

Derecho del beneficiario a la ayuda como empresa en crisis

- (25) En primer lugar es necesario poder considerar que la empresa beneficiaria es una empresa en crisis. Según las Directrices, se considera que una empresa está en crisis si es incapaz de recuperarse mediante sus recursos propios o consiguiendo los fondos necesarios de los accionistas o en el mercado, y sin la intervención de los poderes públicos. Las Directrices también enumeran algunas características habituales de tales empresas, tales como el endeudamiento creciente y el debilitamiento de su activo neto.
- (26) Según los datos mencionados anteriormente en el apartado 4, cabe concluir en principio que A NOVO es una empresa en crisis en el sentido de las Directrices, debido a la desaparición de más de la mitad de su capital suscrito y a que se ha perdido más de una cuarta parte del mismo en los últimos 12 meses [punto 10, letra a) de las Directrices]. Según España, la empresa cumple además los criterios establecidos en la legislación española para someterse a un procedimiento de quiebra [punto 10, letra c) de las Directrices]. En todo caso, registraba unas pérdidas cada vez mayores y una disminución global del volumen de negocios, en el sentido contemplado en el punto 11 de las Directrices. Sin embargo, según lo descrito en el apartado 4, el volumen de negocios pertinente para la actividad actual y futura de A NOVO, a saber, los servicios postventa, ha registrado un crecimiento considerable.

- (27) No se conoce con precisión a partir de qué fecha se debe considerar que la empresa está en crisis. Según los datos presentados (véase el apartado 4), se puede concluir que esta situación ya se daba en 2008.
- (28) La dificultad de la empresa para obtener crédito también puede deberse a que ya no es propietaria de los inmuebles que utiliza, tras la operación de venta y posterior arrendamiento financiero mencionada en el apartado 5. Sin embargo, este aspecto debe examinarse e investigarse con mayor detenimiento.

- (29) Además, A NOVO es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA, cuyo volumen de negocios en 2009 fue de alrededor de 350 millones EUR y con un beneficio neto de 12 millones EUR. Según el punto 11 de las Directrices, una empresa en crisis solo podrá beneficiarse de

las ayudas cuando no pueda recuperarse con los fondos obtenidos de sus propietarios. Además, el punto 13 de las Directrices exige, cuando la empresa pertenezca a un grupo de empresas mayor, que el Estado miembro demuestre que las dificultades de la empresa son intrínsecas a la misma y demasiado complejas para ser resueltas por el propio grupo. Las autoridades españolas no han presentado información que permita determinar si se cumplen estas condiciones.

- (30) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la empresa pueda obtener ayuda de reestructuración.

Restablecimiento de la viabilidad a largo plazo

- (31) Según el punto 34 de las Directrices, la concesión de la ayuda debe estar supeditada a la ejecución del plan de reestructuración que, para todas las ayudas individuales a grandes empresas, habrá sido autorizado por la Comisión.

- (32) Según el punto 35 de las Directrices, el plan de reestructuración ha de restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable, partiendo de hipótesis realistas por lo que se refiere a las condiciones futuras de explotación. Según el punto 36 de las Directrices, el plan debe contener hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras.

- (33) El plan de reestructuración no contiene una descripción de las medidas internas destinadas a mejorar la viabilidad y estructura de la empresa. No describe las razones que han dado lugar a las dificultades. Hace referencia a un plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y a los contratos financieros de ese momento, pero no indica si la empresa está actualmente en crisis a causa de las hipótesis incorrectas del plan anterior o de circunstancias inesperadas. El plan no contiene hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras ni un análisis de los puntos fuertes y débiles de la empresa. Eventualmente, el plan prevé restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa sólo a través de la reducción de deudas.

- (34) Por lo que se refiere a las perspectivas de la empresa, se prevé que las ventas se sitúen en 16 118 millones EUR en 2009, 17 658 millones EUR en 2010, 18 630 millones EUR en 2011, 18 923 millones EUR en 2012 y 19 721 millones EUR en 2013. Se espera que la empresa registre unas pérdidas de 254 000 EUR en 2009 y unos resultados positivos de 414 000 EUR en 2010, 835 000 EUR en 2011, 1 261 millones EUR en 2012, y 1 863 millones EUR en 2013.

- (35) Estas previsiones de ventas se basan en la consulta a los principales clientes de A NOVO. Las autoridades españolas solo han presentado una hipótesis. Como además no está claro por qué A NOVO está ahora en crisis, a pesar de la aplicación del plan de reestructuración de 2005 según lo previsto, no es evidente que la prevista medida de reestructuración simplemente financiera vaya a atajar la causa de las dificultades de la empresa.

- (36) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la aplicación del plan notificado restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa.

Evitar falseamientos indebidos de la competencia

- (37) De conformidad con los puntos 38 a 42 de las Directrices, se han de adoptar medidas para reducir en la medida de lo posible los efectos negativos de la ayuda sobre los competidores. La ayuda no debe falsear indebidamente la competencia. Por lo general esto significa limitar la presencia que la empresa pueda disfrutar en sus mercados al término del período de reestructuración. La limitación o reducción obligatoria de la presencia de la empresa en el mercado de referencia constituye una compensación para sus competidores.

- (38) El plan no contiene ninguna medida compensatoria como la desinversión de activos o las reducciones de capacidad o de presencia en el mercado. Al contrario, prevé una expansión del negocio y la contratación de más trabajadores. Aunque no hay nada que sugiera que el mercado de la reparación de aparatos electrónicos registre un exceso de capacidad, la inclusión de esta expectativa de expansión en una medida de ayuda pública a una empresa en crisis no se ajusta a lo establecido en los puntos 38 y 39 de las Directrices.

- (39) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan estas condiciones importantes para la compatibilidad de la ayuda de reestructuración.

Ayuda circunscrita al mínimo

- (40) De conformidad con el punto 43 de las Directrices, el importe y la intensidad de la ayuda deberán limitarse a los costes de reestructuración estrictamente necesarios para permitir la reestructuración, teniendo en cuenta las disponibilidades financieras de la empresa. Los beneficiarios de la ayuda deberán contribuir de forma importante al plan de reestructuración con cargo a sus propios recursos, por ejemplo, mediante la venta de activos que no sean indispensables para la supervivencia de la empresa o mediante financiación externa obtenida en condiciones de mercado.

- (41) El plan carece de cualquier elemento que suponga una contribución propia del beneficiario, por ejemplo en forma de financiación externa en condiciones de mercado. El préstamo del Estado de 2 millones EUR y la garantía para el préstamo de 4 375 000 EUR no cumplen las condiciones de mercado (véase el apartado 17). El plan de reestructuración tampoco contiene ningún plan de venta de activos.

- (42) La Comisión observa que la sociedad matriz A NOVO SA, Francia, que está obteniendo beneficios, no garantiza por sí misma los nuevos préstamos, sino que se limita a ofrecer una contragarantía a pesar de la perspectiva optimista presentada (véase el apartado 32).

(43) Además, según el punto 45 de las Directrices, conviene evitar que la ayuda lleve a la empresa a disponer de una liquidez excedentaria. Cabe albergar dudas sobre la necesidad del importe de los préstamos garantizados y concedidos, que ascienden en conjunto a 6 375 millones EUR (sin contabilizar la medida de salvamento en forma de garantía para un préstamo de 1,825 millones EUR). Según las autoridades españolas, el beneficiario debe cubrir deudas externas por un importe de alrededor de 3,4 millones EUR (o de 5 millones EUR, si se suman las deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO) (véase el apartado 10). No se prevé ninguna otra inversión más allá del restablecimiento de la liquidez. La Comisión también tendría que evaluar si las deudas internas del grupo pueden constituir una razón legítima para considerar que una empresa está en crisis.

(44) A NOVO está situada en una zona asistida en el sentido del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE. Sin embargo, hasta la fecha las autoridades españolas no han indicado ninguna necesidad concreta de desarrollo regional que justifique una aplicación menos estricta de los criterios de las Directrices.

(45) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan las condiciones para circunscribir la ayuda al mínimo.

Principio de “ayuda única”

(46) Por lo que se refiere a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, es posible que constituyan ayuda tal como se indica en el apartado 20. Si se considera que estos pagos constituyen ayuda, A NOVO habría recibido ya ayuda de reestructuración en el pasado. No obstante, la ayuda de reestructuración solo se debe conceder una vez (punto 72 de las Directrices). Si han transcurrido menos de 10 años desde el anterior período de reestructuración, la Comisión no puede aprobar una nueva ayuda de reestructuración según el punto 73 de las Directrices.

(47) Por consiguiente, la Comisión también duda de que se haya respetado el principio de “ayuda única”.

3.3. Compatibilidad con arreglo al Marco temporal

(48) Es dudoso que la ayuda de salvamento en forma de garantía de un préstamo de 1 825 000 EUR pueda acogerse al Marco temporal aplicable a las medidas de ayuda estatal para facilitar el acceso a la financiación en el actual contexto de crisis económica y financiera⁽¹⁾ (en lo sucesivo denominado “el Marco temporal”). Se puede conceder una ayuda de un equivalente en subvención bruta de hasta 500 000 EUR siempre que se conceda con arreglo a un régimen [punto 4.2.2, letras a) y b), del Marco temporal]. Sin embargo, el único régimen

general español de ayuda temporal de concesión de cantidades limitadas de ayuda compatible (N 307/09 de 8 de junio de 2009) aún no estaba en vigor cuando se concedió la citada ayuda. Además, el régimen se limita a las ayudas de hasta 500 000 EUR en forma de subvenciones directas. Así pues, seguiría siendo obligatorio notificar las garantías. Asimismo, la empresa parecía estar en crisis ya antes del 1 de julio de 2008, lo que excluiría la aplicación del Marco temporal [véase el punto 4.3.2, letra i)].

(49) También es dudoso que la medida de reestructuración notificada por España entre en el ámbito de aplicación del Marco temporal. En primer lugar, no está claro cuando A NOVO empezó a estar en crisis. En segundo lugar, por lo que se refiere a la subvención de los intereses, porque su efecto no se limita hasta finales de 2012 [véase el punto 4.4.2, letra a) del Marco]. Además, porque la Comisión carece de información para evaluar si se cumplen las condiciones para que la comisión de la garantía sea compatible [en particular con el punto 4.3.2, letra b) del Marco temporal]. Finalmente, el préstamo concedido por la región de Andalucía no cumple las condiciones del régimen español de ayuda temporal mencionado en el apartado anterior, que España ha limitado a las formas transparentes de ayuda, según lo definido en el artículo 2, apartado 6, del Reglamento general de exención por categorías⁽²⁾, es decir, a las ayudas en las que es posible calcular previamente con exactitud el equivalente en subvención bruta (ESB) sin necesidad de efectuar una evaluación del riesgo. Sin embargo, dicha evaluación del riesgo es necesaria cuando se trata de un préstamo a una empresa en crisis.

4. CONCLUSIÓN

(50) Así pues, la Comisión ha decidido iniciar el procedimiento de investigación formal previsto en el artículo 108, apartado 2, TFUE en relación con las medidas descritas por las siguientes razones:

- por lo que se refiere a la ayuda de reestructuración notificada, la Comisión tiene dudas de que cumpla las Directrices pertinentes, en especial en lo que respecta a la posibilidad de que A NOVO se beneficie de ayuda de reestructuración, al restablecimiento de su viabilidad a largo plazo, a la necesidad del importe de ayuda, a la ausencia de medidas compensatorias y de una contribución propia del beneficiario y del respeto del principio de “ayuda única” de reestructuración. Además la Comisión carece de la información necesaria para determinar el equivalente en subvención del préstamo y de la garantía del préstamo para A NOVO y la fecha de inicio de la crisis de A NOVO,
- la Comisión tiene dudas por lo que se refiere a la compatibilidad de la ayuda de salvamento no notificada concedida en mayo de 2009.

⁽¹⁾ DO C 83 de 7.4.2009, p. 1.

⁽²⁾ Reglamento (CE) n° 800/2008 de la Comisión, de 6 de agosto de 2008, por el que se declaran determinadas categorías de ayuda compatibles con el mercado común en aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado (Reglamento general de exención por categorías), DO L 214 de 9.8.2008, p. 3.

5. DECISIÓN

- (51) Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión, actuando conforme al procedimiento establecido en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España a presentar sus observaciones y a facilitar toda la información que pueda ayudar a evaluar la ayuda en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión insta a sus autoridades a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.
- (52) La Comisión desea recordar que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente pueda recuperarse de su beneficiario.
- (53) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados de los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial, y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en el plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente”.
-

Összefonódás előzetes bejelentése**(Ügyszám COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2010/C 140/10)

1. 2010. május 21-én a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a Hon Hai Precision Industry Co., Ltd (a továbbiakban: Hon Hai group, Tajvan), a Foxconn group (a továbbiakban: Foxconn, Tajvan) anyavállalata által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás részesedés vásárlása útján kizárólagos irányítást szerez a Sony Slovakia spol. s r.o. (a továbbiakban: Slovakian Target, Szlovákia) felett. 2010. január 1-jén, mielőtt megegyezés született a Slovakian Target vállalkozással történő összefonódásról, a Foxconn részesedés vásárlása és eszközvásárlás útján kizárólagos irányítást szerzett a Sony Baja California, S.A. de C.V (a továbbiakban: Mexican Target, Mexikó) vállalkozás felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

— a Hon Hai group és a Foxconn esetében: elektronikai gyártó szolgáltatások eredeti berendezésgyártók számára,

— a Slovakian Target és a Mexican Target esetében: LCD televíziók gyártása és összeszerelése.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia hivatkozási szám feltüntetésével lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU